

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

راه صالحان

تأليف:

خسرو روشن

سنی بوک – کتابخانہ مجازی اہل سنت

www.SunniBook.net

﴿وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾

«به درستی (حضرت) ابراهیم در آخرت از زمره‌ی صالحان است». (عنکبوت: 27).

و بسیاری از پیغمبران از خداوند سبحان خواسته‌اند تا آنان را از زمره‌ی صالحان قلمداد فرمایند؛ پرواضح است که رسیدن به مقام و منزلت صالح بودن و نعمت‌های آخرت، کوشش و پرهیزگاری فراوانی را می‌طلبد. خدای سبحان در سوره انشقاق آیه‌ی 6 می‌فرماید: ﴿يَتَأْتِيهَا الْإِنْسَنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ﴾ «ای انسان تو پیوسته با تلاش بی‌امان و رنج فراوان به سوی پروردگارت ره‌سپاری و سرانجام او را ملاقات خواهی کرد».

(و نتیجه رنج و تلاش خود را خواهی دید) بنابراین باید ارزش وقت و زندگی را بدانیم و از آن کمال استفاده را ببریم و در طاعت و عبادات که غذا و رشد و نمو ایمانند کوشان باشیم.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
1	مقدمه مؤلف.....
2	ایمان، عمل صالح و تقوی.....
8	آشنایی با آیاتی از قرآن کریم.....
31	نشانه‌هایی از قدرت خدای سبحان.....
34	با اخلاق و صفات نیکو خود را بیارائیم.....
37	از هوی و هوس پیروی نکنیم.....
40	دنیا فریبنده و زودگذر است.....
44	زکات و بخشش مال.....
47	توحید و یکتاپرستی.....
50	عذاب در آخرت.....
56	نعمات بهشت.....
63	نماز فرمان خدا.....
68	آشنایی با احادیثی از رحمه للعالمین.....
80	مصادر کتاب.....

﴿فَوَرَبِّ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقُّ مِثْلَ مَا أَنْكُمْ تَنْطِقُونَ﴾ (ذاریات: 23).

«به خدای آسمان و زمین سوگند که این (مطلب، یعنی وقوع رستاخیز، حساب و کتاب، جزا و سزا، بهشت برای دین‌داران، و دوزخ برای بی‌دینان) حق است، درست همان‌گونه که شما سخن می‌گوئید (و سخن گفتن که کاملاً برای تان محسوس است و درباره آن شک و تردیدی ندارید)».

مقدمه مؤلف

بعد از شکر آفریدگار توانا و صلوات و سلام به روح مبارک خاتم پیغمبران حضرت محمد ع، لازم دانستم که کتابی را مسمی به (راه صالحان) برای هم‌نوعان تحریر نمایم از خدای عظیم مسئلت دارم که راهنمائیم فرماید.

در این کتاب سعی نموده‌ام که مطالب آن در عبارات ساده و روشن و مختصر بیان کنم که خواندن آن به ملال نینجامد و هم‌چنین خوانندگان محترم با برخی از آیات قرآن کریم و احادیث شریف و شریعت مقدس و پاک اسلام آشنا شوند و به آن عمل نمایند و بدین وسیله ما بندگان خدای سبحان خود را از معایب نفسانی پاک و روح و روان خود را تقویت کنیم و با اخلاق نیکو آراسته شویم تا خدای متعال ما را از زمره صالحان و پرهیزکاران قرار دهد و در آخرت از عذاب دردناک دوزخ نجات یافته و رضوان و بهشت خدای سبحان را بدست آورده باشیم آمین.

ایمان، عمل صالح و تقوی

ایمان، عمل صالح و تقوی از اهم واجبات در دین مقدس اسلام است و تمام پیغمبران به خاطر همین برگزیده شده‌اند و صدها بار در قرآن کریم و سنت شریف نبوی توصیه شده است و سعادت دنیا و رسیدن به رضایت و خشنودی خدا و فوزعظیم و بهره‌های بی‌انتهای آخرت به آن بستگی دارد.

حضرت رسول ﷺ می‌فرماید: «درست باشید و پایداری کنید تا بهره‌های بسیار ببرید». استاد بزرگوار دکتر محمد راتب نابلسی می‌فرماید: انسان چون درست‌کردار باشد هرگز نمی‌تواند نیکی‌هائی را که در نتیجه درستی و پایداریش بدست می‌آورد بشمارد. هم‌چنین می‌فرماید: محال است خداوند سبحان چیزی را مشروع بدارد یا چیزی را حرام کند، مگر این‌که نتایج گران‌بھائی در پی داشته باشد، که خوشا به حال هرکس آن‌را دریافت و بدا به حال آن‌کس به آن پی نبرد. ما ایمان‌داران دستوره‌ای خدای سبحان را بدون چشم‌داشت کشف حکمت‌های آن اجرا می‌کنیم، اما در عوض اگر حکمت‌ها برایمان آشکار شود ایمان‌مان به عظمت و بزرگی این دین مقدس افزونی می‌یابد. پایان سخنان گوهر مثال جناب دکتر نابلسی. بنابراین ایمان، عمل صالح و تقوی، نتایج و بهره‌های گران‌بھائی را دارد که در وصف نمی‌گنجد. آیات مبارکه زیر مؤید این مطلب است.

1. ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ [فاطر: 7]

«کسانی که ایمان می‌آورند و کارهای صالحه انجام دهند آمرزش خداوند شامل حال‌شان خواهد شد و پاداش بزرگی دارند».

2. ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ﴾ ﴿١٠٠﴾

[عنکبوت: 9]. «کسانی که ایمان آوردند و کارهای صالحه انجام دادند ما ایشان را در میان صالحان قرار می‌دهیم».

3. ﴿وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدَ لَهُ فِيهَا حُسْنًا﴾ [شوری: 23].

«هر کسی که کار نیک انجام دهد بر نیکی عمل او می افزایم».

4. ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [عنکبوت: 7].

«کسانی که ایمان بیاورند و کارهای صالحه انجام می دهند بدی هایشان را می بخشیم و محو می کنیم و پاداش کارهای نیک شان را به بهترین وجه می دهیم».

5. ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾

[مریم: 96].

«بی گمان کسانی که ایمان می آورند و کارهای صالحه انجام می دهند خداوند مهربان آنان را دوست می دارد (و محبت ایشان را به دل ها می افکند)».

6. ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحُسْنُ مَقَابٍ﴾

[رعد: 29]. «کسانی که ایمان می آورند و کارهای صالحه انجام می دهند

خوشا به حال ایشان چه جایگاه زیبایی دارند».

7. ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [آل عمران: 130]. «و از خدا بترسید تا

رستگار شوید».

8. ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ﴾

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى﴾

[طه: 75-76]. «و هر کس با ایمان و عمل صالح به پیشگاه پروردگارش

رود چنین کسانی دارای مراتب بالا و منازل بالاینند (و آن منازل بالا) در زیر

آن رودبارها جاری است و این پاداش کسی است که همراه با ایمان و عمل صالح خود را پاک (از کثافات کفر و معاصی) کند.

9. ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ۖ﴾ [نساء: 69-70]. «و کسی که از خدا و پیغمبر اطاعت کند او در قیامت هم‌نشین کسانی خواهد بود که خداوند بدیشان نعمت (هدایت) داده است از پیغمبران، راست‌روان، شهیدان و صالحان و آنان چه اندازه دوستان خوبی هستند، این موهبت و رحمتی از سوی خدای سبحان است و خداوند با خبر از اعمال بندگان است و کافی است که خداوند آگاه باشد».

10. ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ [نساء: 141].

«تا زمانی که مؤمنان دارای ایمان راستین و اعمال صالحه باشند) هرگز خداوند کافران را بر مؤمنان چیره نخواهد ساخت».

11. ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ [انعام: 85].

«و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس را (هدایت دادیم) و همه آنان از جمله صالحان بودند».

12. ﴿وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ [عنکبوت: 27].

«و برآستی حضرت ابراهیم در آخرت از زمره صالحان است».

13. ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ﴾ [بقره: 197].

«و توشه بگیرید که بهترین توشه تقوی است».

14. ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا﴾ [طلاق:

5]. «و هر کس از خدا بترسد گناهان را از روی می‌زداید و پاداش بزرگ به او می‌دهد».

15. ﴿وَإِنْ تَصَبَّرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ [آل عمران: 120].

«اگر شکیبایی کنید و تقوی پیشه نمائید نیرنگ دشمنان به شما آسیبی نمی‌رساند».

16. ﴿فَمَنْ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [اعراف: 35].

«پس هر کس تقوی پیشه کند، و درستکار شود نه بیمی بر آنان است و نه اندوهگین شوند».

17. ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ [توبه: 36].

«و بدانید که لطف و یاری خداوند با پرهیزگاران است».

18. ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ [هم مَآ يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ] [زمر: 34-33].

«اینانند متقیان که برای خواسته‌هایشان هیچ محدودیتی نیست و هر چه بخواهند نزد پروردگارشان دارند».

19. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ [انفال: 29].

«ای مؤمنان اگر از خدا بترسید خداوند (دانش و بینش ویژه‌ای) به شما می‌دهد (که در پرتو آن) حق را از باطل می‌شناسید».

20. ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ [توبه: 7].

«بی گمان خداوند پرهیزکاران را دوست می دارد».

21. ﴿اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ [مائده: 8].

«عدالت را رعایت کنید زیرا عدالت نزدیک ترین امر به تقوی است».

22. ﴿يَأَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوْا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا﴾ [مؤمنون: 51].

«ای پیغمبران از غذاهای حلال بخورید و کارهای صالحه انجام دهید».

23. ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَدُّكُمْ﴾ [حجرات: 13].

«به طور یقین گرامی ترین شما نزد خدا پرهیزکارترین شما است».

24. ﴿وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ [شوری: 26].

«و خداوند دعای کسانی را اجابت می کند که ایمان آورده اند و کارهای نیکو و صالحه انجام داده اند».

25. ﴿يَوْمَ خُشِرَ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًا﴾ [مریم: 85].

«روزی ما پرهیزکاران را (با تکریم مانند گروه هایی که به نزد شاهان روند و مهمان ایشان شوند) و در پیشگاه خداوند مهربان جمع و وارد بهشت می نمائیم».

26. ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [سجده: 17].

[سجده: 17].

«هیچ کس نمی داند در برابر کارهایی که مؤمنان انجام می دهند چه چیزهای شادی آفرین و مسرت بخش برای ایشان پنهان شده است».

27. ﴿هُوَ الَّذِي أَنزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَّعَ إِيمَانِهِمْ﴾ [فتح: 4].

[فتح: 4].

«خدا است که بر دل‌های مؤمنان آرامش و اطمینان خاطر داده تا ایمانی بر ایمان خود بیفزایند».

28. ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ﴾ [شعراء: 83].

«حضرت ابراهیم دست دعا به درگاه خدای سبحان برداشت و گفت: پروردگارا به من علم و معرفت مرحمت فرما (تا در پرتو آن حق را حق و باطل را باطل بینم و قدرت بر داوری صحیح میان بندگان را داشته باشم) و من را (در دنیا و آخرت) از زمره صالحان بگردان».

29. ﴿أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ [الذین

ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ [یونس: 62-63].

«هوشیار باشید دوستان خدا ترس و غم بر آنان چیره نمی‌شود. آنان کسانی هستند که ایمان دارند و متقی هستند».

الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی سیدنا محمد و علی آله

و صحبه وسلم

آشنایی با آیاتی از قرآن کریم

امام حسن البنا / در کتاب مآثورات چنین می‌فرماید:

قرآن کریم دستور جامع قوانین اسلام و آن منبعی است که افاضه خیر می‌کند و حکمت را در دل مؤمنین جاری می‌سازد و بالاترین چیزی است که بندگان خدا به وسیله آن به خدای عزوجل تقرب می‌جویند.

در حدیث عبدالله بن مسعود رضی الله عنه آمده است که گفت: پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: این قرآن مآدبه خداست یعنی پیامبر ع قرآن را به صنعت خدا تشبیه نموده، صنعتی که در آن خیر و منافع زیاد است شما تا آنجا که می‌توانید به استقبال صنعت خدا بروید، این قرآن ریسمان محکم خداست از این کتاب استفاده کنید، نور هدایت است و نورش آشکار، و شفا است برای قلب‌های بیدار و دل‌های نژند، و نگهدارنده کسی است که به آن تمسک جوید، و کسی که از آن پیروی کند اهل نجات است. این قرآن کسی را منحرف نمی‌سازد و هیچ‌کس را به رنج و تعب نمی‌اندازد، شخص را به کجی نمی‌کشاند و خواننده در عمل کننده قرآن راست و درست است، شگفتی‌های قرآن هرگز تمام نمی‌شود و شیرینی و درخشش آن هیچ‌وقت از بین نمی‌رود، آن را تلاوت کنید که خداوند تبارک و تعالی شما را به خواندن آن پاداش می‌دهد و این پاداش به قدری زیاد است که برای هر حرفش ده ثواب است و فرمود: آگاه باشید که به شما نگفتم: «الم» یک حرف است بلکه «الف» یک حرف و «لام» حرفی و «میم» حرفی محسوب می‌گردد. مع الوصف آیاتی را در زمینه‌های گوناگون تحریر می‌کنم که انشاءالله در آن تفکر و اندیشه نمائیم که سعادت دنیا و آخرت در آن است.

و این مطلب نباید فراموش شود که لازم است هر خانواده‌ای تفسیر قرآن در خانه خود داشته باشند و افراد خانواده از انوار آن استفاده ببرند، و باسودان بی‌سودان را راهنمایی کنند و پدر و مادرها فرزندان‌شان را به یادگیری قرآن تشویق نمایند.

1. ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ﴾ [اسراء: 9].

«این قرآن راست‌ترین راه‌ها را نشان می‌دهد».

2. ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ﴾ [مائده: 16].

«خداوند با کتاب قرآن کسانی را به راه‌های ایمن از بیم و هراس دنیا و آخرت هدایت می‌کند که جویای خشنودی او باشند».

3. ﴿هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾﴾

[جمعه: 2].

«خدا کسی است که از میان بی‌سودان پیغمبری را برانگیخته است تا آیات خدا را برای ایشان بخواند و آنان را پاک بگرداند او بدیشان کتاب قرآن را می‌آموزد و آنان پیش از آن تاریخ واقعاً در گمراهی آشکاری بودند».

4. ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ﴾ [حجر: 9].

«به راستی ما خودمان قرآن را (بر محمد ﷺ) نازل کرده‌ایم و خودمان هم آن را از هر نوع تحریفی حفظ خواهیم کرد».

5. ﴿كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾﴾

[ص: 29].

«کتابی که به سوی تو نازل نمودیم با برکت است تا در آیات آن تدبر کنند و صاحبان خرد بیند گیرند».

6. ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ [اعراف: 104].

«وقتی که قرآن خوانده می‌شود به آن گوش دهید و ساکت باشید تا مورد رحمت قرار بگیرید».

7. ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ [فرقان: 32].

«کافران می‌گویند: چرا قرآن یک‌جا بر محمد نازل نمی‌شود (و تدریجاً نازل می‌گردد) ولی ما همین‌گونه قرآن را تدریجاً بر شما نازل می‌کنیم تا دل تو را (با انس به آن و حفظ آن) پا برجا و استوار بداریم و قرآن را به تدریج (به وسیله جبرئیل) بر تو می‌خوانیم».

8. ﴿وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ [مائده: 83].

«وقتی مؤمنین شنیدند آنچه را که از آیات قرآن بر حضرت رسول اکرم نازل گشته بود تو می‌دیدی آنها را که اشک می‌ریختند به سبب اثری که شناسایی حق در وجود آنها به جای گذاشته بود».

9. ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ [محمد: 24].

«آیا درباره قرآن نمی‌اندیشند یا این‌که بر دل‌هایی قفل‌هایی زده شده است».

10. ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ۚ

وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾﴾ [حشر: 21].

«اگر ما این قرآن را بر کوهی فرو می‌فرستادیم کوه را از ترس خدا کرنش‌کنان و شکافته می‌دیدید ما این مثال‌ها را برای مردمان بیان می‌داریم تا بیندیشند».

11. ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِن مُّدَّكِرٍ ﴿١٧﴾﴾ [قمر: 17].

«ما قرآن را آسان ساخته‌ایم و قابل فهم است آیا پند پذیرنده و عبرت‌گیرنده‌ای هست».

12. ﴿يَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُم مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾﴾ [یونس: 57].

«ای مردمان از سوی پروردگارتان برای شما اندرزی و درمانی که در سینه‌هاست آمده است که (قرآن نام دارد) هدایت و رحمت برای مؤمنان است».

13. ﴿قُلْ لِّينِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا

يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾﴾ [اسراء: 88].

«بگو: اگر همه مردمان و جملگی پریان گرد آیند بر این‌که هم‌چون این قرآن را بیاورند نمی‌توانند مانند آن را بیاورند و ارائه دهند هرچند هم برخی از ایشان مددکار برخی دیگر شوند».

14. ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [بقره: 222].

«و از تو درباره حیض می پرسند بگو: زیان و ضرر است پس در حالت قاعدگی از زنان کناره گیری کنید و با ایشان نزدیکی نکنید تا آن گاه که پاک می شوند هنگامی که پاک شوند از مکانی که خدا به شما فرمان داده است (و راه طبیعی و زناشویی و وسیله ی حفظ نسل است) با آنان نزدیکی کنید بی گمان خداوند توبه کاران و پاکان را دوست می دارد».

15. ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ [مائده: 32].

«هر کس انسانی را بدون ارتکاب قتل یا فساد در زمین بکشد چنان است که گویی همه انسان ها را کشته است».

16. ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ﴾ [توبه: 128].

«بی گمان پیغمبری (محمدنام) از خود شما (انسان ها) به سویتان آمده است هرگونه درد و رنج و بلا و مصیبتی که به شما برسد بر او سخت و گران می آید به شما عشق می ورزد و اصرار به هدایت شما را دارد و نسبت به مؤمنان دارای محبت و لطف فراوان و بسیار مهربان است».

17. ﴿وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ [نحل: 75].

«هیچ نهفته‌ای در آسمان و زمین نیست مگر این که خدا از آن آگاه است».

18. ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾ [نجم: 32].

«از پاک بودن خود سخن مگوئید (و مغرور نشوید زیرا که) او پرهیزکاران را از همه بهتر می‌شناسد».

19. ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [قصص: 50].

«مسلماً پروردگار مردمان ستم‌پیشه را رهنمود نمی‌نماید».

20. ﴿وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ﴾ [بقره: 216].

«چه بسا چیزی را دوست نمی‌دارید و آن چیز برای شما نیک باشد و چه بسا چیزی را دوست داشته باشید و آن چیز برای شما بد باشد».

21. ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ [عنکبوت: 57].

«هر کس مزه مرگ را می‌چشد پس به سوی ما باز گردانده می‌شوید».

22. ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ [قصص: 56].

«و خداوند سبحان بهتر می‌داند که چه افرادی راهیاب و اهل هدایتند».

23. ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مَتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ﴾ [انبیاء: 34].

«ما برای هیچ انسانی پیش از تو زندگی جاویدان قرار نداده‌ایم، مگر تو بمیری ایشان (کافران) جاویدان می‌مانند؟».

24. ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ [مریم: 64].

«و پروردگارت فراموش کار نبوده و نیست».

25. ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ [حج: 78].

«خداوند در دین، سختی را برای شما قرار نداده است».

26. ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ [بقره: 185].

«خداوند راحتی شما را می خواهد نه سختی شما را».

27. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا

أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ﴾ [بقره: 174].

«کسانی که آن چه را خدا از کتاب آسمانی نازل کرده است پنهان می دارند و آنرا به بهای کم می فروشند آنان جز آتش چیزی نمی خورند».

28. ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ [نساء: 32].

«آرزوی چیزی نکنید که خداوند برخی از شما را با اعطای آن بر برخی دیگر برتری داده است».

29. ﴿أَمَرْتَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ [نساء: 57].

«آیا آنان بر چیزی حسد می برند که خداوند از روی فضل و رحمت خود به آنان داده است».

30. ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تُقَمِّ عَلَى قَبْرِهِ﴾ [توبه: 84].

«هر گاه یکی از آنان مرد (منافقان) اصلاً بر او نماز مخوان و بر سر گورش برای دعا و طلب آمرزش و دفن او مایست».

31. ﴿وَالطَّيْرُ صَفَّتْ كُلُّهُ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ [نور: 41].

«و جملگی پرندگان درحالی که در هوا بال گسترانده سرگرم تسبیح او هستند و به نماز و تسبیح خود آشنايند».

32. ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ [انفال: 2].

«مؤمنان کسانی هستند که هر وقت نام خدای سبحان برده می شود دل هایشان هراس می گردد و هنگامی که آیات او برا آنان خوانده شود بر ایمان شان می افزاید و به پروردگار خود توکل می کنند».

33. ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَاتِبٌ مَّسْئُولًا﴾ [اسراء: 34].

«عهد و پیمان را رعایت کنید زیرا عهد و پیمان مسئولیت دارد».

34. ﴿رَبَّنَا فَاعْفُ رْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ [آل عمران: 193].

«پروردگارا پس گناهان ما را ببخش و کارهای بد ما را بپوشان و ما را با نیکان بمیران».

35. ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ [اسراء: 36].

«از آنچه که نمی دانی پیروی مکن چرا که گوش و چشم و دل ها مسئولند».

36. ﴿فَبَشِّرْ عِبَادِ ۖ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾ [زمر: 17-18].

«بشارت به بندگانی که سخنی را می شنوند و از خوب آن تبعیت می کنند».

37. ﴿وَمَا بِكُمْ مِّنْ نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ﴾ [نحل: 53].

«هر نعمتی که دارید از جانب خدای سبحان است».

38. ﴿وَلَا يَخِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئُ إِلَّا بِأَهْلِهِ﴾ [فاطر: 43].

«حيله‌گری‌های زشت جز دامن‌گیر حيله‌گران نمی‌گردد».

39. ﴿إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا﴾ [اسراء: 27].

«بی‌گمان تبه‌دیرکنندگان دوستان اهریمنانند و اهریمن بسیار ناسپاس نعمت‌های پروردگارند».

40. ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾ [هود: 6].

«هیچ جنبنده‌ای نیست مگر این‌که روزی آن پیش خداست».

41. ﴿وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ [کهف: 49].

«و پروردگار شما بر احدی ستم روا نمی‌دارد».

42. ﴿وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا﴾ [انعام: 59].

«و هیچ برگ از گیاه و درختی نمی‌افتد مگر این‌که خداوند سبحان از آن باخبر است».

43. ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا

قَلِيلًا﴾ [اسراء: 85]. «از تو (ای محمدع) درباره روح می‌پرسند (که

چیست؟) بگو: روح چیزی است که تنها پروردگارم از آن آگاه است، چرا که جز دانش اندکی به شما داده نشده است».

44. ﴿وَلَا تَرِزُّ وَاِزْرَةً ۖ وَزَرَّ أُخْرَى﴾ [اسراء: 15].

«هیچ‌کس بار گناه کسی را به دوش نمی‌کشد».

45. ﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ﴾ [قلم: 10]. «از فرومایه‌ای که بسیار سوگند می‌خورد پیروی و اطاعت مکن».

46. ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ [عنکبوت: 8].

«ما به انسان توصیه می‌کنیم که به پدر و مادرش کاملاً نیکی کند».

47. ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ [نحل: 125].

«(ای پیغمبر!) مردمان را با سخنان استوار و به جا و اندرزهای نیکو و زیبا براه پروردگارت فراخوان».

48. ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَنِينَ

جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ [نور: 4].

«کسانی که به زنان پاکدامن نسبت زنا می‌دهند سپس چهار گواه نمی‌آورند به ایشان هشتاد تازیانه بزنید و هرگز گواهی دادن آنان را نپذیرید و چنین کسانی فاسق از فرمان خدا هستند».

توضیح این‌که تهمت زدن به هر کس اعم از مردان و زنان پاکدامن یا عادی دارای همین حکم است.

49. ﴿فَكَفَّرَتْهُ أِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ

كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۖ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ [مائده: 89].

«(سوگندی که انسان به آن عمل نکند) کفاره آن یا طعام دادن به ده نفر مسکین یا تهیه لباس ده نفر مستمند یا آزاد کردن برده‌ای و در صورت نتوانستن سه روز روزه گرفتن است».

50. ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ [مجادله: 3].

«کسانی که زنان خود را ظهار می‌کنند به ترتیب باید قبل از آمیزش یا بنده‌ای را آزاد کنند یا دو ماه تمام بدون انقطاع روزه بگیرند (یا طعام شصت نفر مسکین را فراهم نمایند)».

(توضیح: ظهار این است که مرد به همسرش بگوید: تو مثل مادری برای من به نیت تحریم نه تکریم).

51. کسی که در ماه مبارک رمضان روزه باشد و با همسرش در روز آمیزش نماید باید بنده‌ای را بخرد و آزاد کند یا دو ماه تمام بدون انقطاع روزه بگیرد یا طعام شصت نفر مسکین را تهیه نماید.

(حدیث شریف)

52. ﴿وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ﴾ [اعلی: 3].

«خداوندی که اندازه‌گیری می‌کند (و هر چیزی را آن‌گونه که لایق است می‌آفریند) و آنرا بکاری رهنمود می‌کند که باید بکند».

53. ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ﴾ [هود: 117].

«سنت و عادت پروردگارت چنین نبوده است که شهرها و آبادی‌ها را ستمگرانه ویران کند در حالی که ساکنان آنجاها نیکوکاران بوده باشند».

54. ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ [روم: 42].

«بگو در زمین سفر کنید و دقت نمائید».

55. ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ [انسان: 2].

«ما انسان را از نطفه‌ای آمیخته آفریدیم و چون او را می‌آزمائیم او را شنوا و بینا نمودیم».

56. ﴿مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ [قصص: 77].
«همان‌گونه که خداوند در حق تو نیکی نموده است تو هم در حق دیگران نیکی کن».

57. ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً﴾ [بقره: 171].

«مثال کسانی که کفر ورزیدند مانند کسانی است که چوپان گوسفندانی را صدا بزند ولی آنها چیزی جزء سر و صدا نشوند».

58. ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ۖ إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا﴾ [اسراء: 37].

«و در روی زمین متکبرانه و مغرورانه راه مرو چرا که تو نمی‌توانی زمین را بشکافی و به بلندای کوه‌ها برسی».

سعدی بزرگوار / چه خوش فرموده است:

نبیند مدعی جز خویشان را

که دارد پرده پندار در پیش

گرت چشم خدا بینی ببخشند

نبینی هیچ‌کس عاجزتر از خویش

59. ﴿وَلِبَاسُ الْقُوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ﴾ [اعراف: 26].

«لباس تقوی و ترس از خدا بهترین لباس است (که انسان خود را به آن می‌آراید و خویشتن را از عذاب آخرت می‌رهاند».

60. ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولَىٰ الْأَلْبَبِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [مائده: 100].

«ای خردمندان (با اطاعت از اوامر و دوری از نواهی خدای سبحان، خویشتن را از خشم) خدا برحذر دارید تا این که رستگار شوید».

61. ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ﴾

﴿٦٦﴾ [نمل: 69]. «(ای پیامبر!) بگو: در زمین بگردید و آثار گذشتگان و عجایب و غرائب جهان را ببینید و بنگرید که سرانجام کار گناهکاران به کجا کشیده شده است».

62. ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرُ الْأُولَ الْأَعْرَمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ [احقاف: 35].

«در برابر اذیت و آزار کافران شکیبائی کن آن‌گونه که پیغمبران بزرگ در سختی‌ها شکیبائی کرده‌اند».

63. ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ [غافر: 51].

«ما قطعاً پیغمبران خود را و مؤمنان را در زندگی دنیا و در آن روزی که گواهان به پا می‌خیزند یاری می‌دهیم».

64. ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ ۚ وَاللَّهُ بِكُلِّ

شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ [تغابن: 11].

«هیچ واقعه و حادثه‌ای جز به فرمان و اجازه خدا رخ نمی‌دهد و هر کس که به خدا ایمان داشته باشد خداوند دل او را (به ثبات و آرامش و خشنودی به قضا و قدر خدا می‌رساند و) رهنمود می‌گرداند و خداوند از هر چیزی کاملاً آگاه است».

65. ﴿مَثَلُ الَّذِينَ حُمِلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ [جمعه: 5].

«کسانی که تورات بدیشان واگذار گردید ولی به آن عمل نکردند و حق آن‌را عمل ننمودند به درازگوشی می‌مانند که کتاب‌هایی را برمی‌دارد (و از مطالب آن خبر ندارد)، مردمانی که آیات خدا را تکذیب می‌دارند بدترین مثل را دارند خداوند مردمان ستمکار را هدایت نمی‌کند».

66. ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ [نجم: 32].

«او نسبت به همه از شما آگاه‌تر است از آن هنگام که شما را از زمین آفرید».

67. ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ﴾ [نجم: 32].

«به درستی که پروردگار تو دارای آمرزش گسترده و فراخ است».

68. ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ

وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [احزاب: 56]. «به درستی خداوند و فرشتگان بر

پیغمبر سلام و درود می‌فرستند، ای کسانی که ایمان آورده‌اید شما هم بر پیغمبر درود و سلام بفرستید».

و در حدیث است هر کس بر پیغمبر اکرم صلوات بفرستد خدای سبحان او را مشمول ده رحمت خود می گرداند.»

و حضرت رسول اکرم ﷺ می فرماید: کسی که درود بفرستد بر من، هنگامی که داخل صبح می شود و هنگامی که به شب درآید (ده مرتبه) روز قیامت شفاعت من شامل حال او می شود.

69. ﴿كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ [صف: 3].

«اگر سخنی را بگوئید و خودتان برابر آن عمل نکنید موجب خشم عظیم خداوند می گردید.»

70. ﴿وَالَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾

[اعراف: 182].

«کسانی که آیات قرآنی ما را تکذیب می کنند کم کم گرفتار و به عذاب خود دچارشان می سازم از راهی و به طریقی که نمی دانند.»

71. ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾

[ص: 82].

«بگو: من در برابر رسالت از شما پاداش نمی طلبم و اهل تکلف و رنج هم نیستم.»

72. ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ [بقره: 253].

«برخی از پیغمبران را بر بعضی دیگر برتری دادیم.»

73. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ [حجرات: 2].

«ای کسانی که ایمان آورده اید صدای خود را از صدای پیامبر بلندتر نکنید.»

علامه آلوسی / می فرماید:

باید در کنار قبر مبارک آن حضرت > هم‌چنین موقع خواندن احادیث نبوی صدا را بلند نکرد.

74. ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ﴾ [رعد: 8].

«هر چیزی به مقدار و میزان معین آفریده شده است».

75. ﴿فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الزَّوْقَ﴾ [عنکبوت: 17].

«روزی را از پیشگاه خدا بخواهید».

76. ﴿أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ﴾ [ملک: 21].

«یا این‌که چه کسانی که اگر خداوند بخواهد روزی خود را باز دارد بتواند به شما روزی رسانند».

77. ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمُ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ [بقره: 251].

«اگر خداوند بعضی از مردمان را بوسیله بعضی دیگر سرکوب نمی‌کرد زمین به فساد کشیده می‌شد».

78. ﴿وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ

لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ [نجم: 26].

«بسیاری از فرشتگان در آسمان‌ها شفاعت‌شان فایده‌ای نمی‌دهد مگر بعد از اجازه‌ی خدا، برای کسانی که بخواهد و راضی باشد».

79. ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ﴾ [ق: 16].

«ما از رگ گردن به او نزدیک‌تریم».

80. ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ [انبیاء: 107].

«ای پیغمبر! ما تو را جز به عنوان رحمت جهانیان نفرستاده‌ایم».

81. ﴿شَهِدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ [نساء: 135].

«به خاطر رضای خدا شهادت دهید هر چند به زیان و ضرر خودتان باشد».

82. ﴿رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ﴾ [اسراء: 25].

«پروردگارتان از خودتان آگاه‌تر بدان چیزهایی است که در نفس و درونتان می‌گذرد».

83. ﴿فَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْرٍ

مُعَطَّلَةٍ وَقَصْرِ مَشِيدٍ﴾ [حج: 45].

«چه بسیار شهرها و آبادی‌هایی که به سبب ستمگری ساکنان‌شان فرو تپیده و بر هم ریخته است و چاهائی که بی‌استفاده رها گشته است و کاخ‌های برافراشته و استواری که بی‌صاحب و متروک مانده است».

84. ﴿وَأَمَّا عَادٌ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ۖ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ

وَتَمَنِيَةِ أَيَّامٍ حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعِجَازٌ خُلِيَ خَاوِيَةٌ﴾

[الحاقة: 6-7].

«و قوم عاد به وسیله تندباد سرد و پر سر و صدا و ویرانگری نابود شدند خداوند چنین باد ویرانگری را هفت شب و هشت روز پیایی بر آنان گمارد اگر در آن‌جا می‌بودی در آن مدت مردمان را می‌دیددی که روی زمین افتاده‌اند گویی تنه‌های پوک و تو خالی درختان خرما هستند».

85. ﴿يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذَّكَورَ﴾ [شوری: 49].

«خدا به هر کس بخواهد دخترانی می‌بخشد و به هر کس که بخواهد پسرانی می‌دهد».

86. ﴿وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ [فاطر: 24].

«هیچ امتی نبوده است مگر این که در میان آنها آگاه‌دهنده و پیامبری بوده است».

87. ﴿مِنْهُمْ مَّنْ قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّنْ لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ﴾ [غافر: 78].

«داستان بعضی از پیغمبران را برای تو بحث کرده‌ایم و برخی دیگر را برای تو بحث نکرده‌ایم».

88. ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ [اسراء: 32].

«ای آدمی‌زاد! مبدا به طرف زنا بروید که کاری بس زشت و راهی بسیار نادرست است».

89. ﴿إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَاهَا﴾ [نازعات: 44].

«آگاهی از زمان قیامت» به پروردگارت واگذار می‌گردد (و اطلاع از وقوع آن کار پروردگار تو است نه تو».

90. ﴿إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ [مریم: 35].

«هر گاه خداوند اراده کاری را بکند تنها کافی است که بدان بگوید: بشو و می‌شود».

91. ﴿ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَيَتَمَتَّعُوا وَيُلْهِمُ الْأَمَلُ فَسَوْفَ يَعْمُونَ﴾ [حجر: 3].

«بگذار بخورند و بهره‌ور شوند و آرزو آنان را غافل سازد و بالآخره خواهند دانست که چه کار بدی کرده‌اند».

92. ﴿وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ نَّشَأٍ﴾
[انعام: 83].

«و این حجت ماست. آن را به ابراهیم بر [ضد] قومش دادیم. هر کس را بخواهیم در مراتب [و منزلت] فرا می‌بریم».

93. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ [بقره: 183].

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید روزه بر شما واجب گردیده است همان‌طور که بر امت‌های گذشته واجب گردیده بود تا به مقام تقوی برسید».

94. ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ﴾ [بقره: 187].

«آمیزش و نزدیکی با زنان‌تان در شب روزه‌داری حلال گردیده است آنان لباس شمایند و شما لباس آنانید».

95. «صُومُوا تَصِحُّوا» «روزه بگیرید تا تندرست شوید»⁽¹⁾. (حدیث شریف).

96. ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدُؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ [روم: 27].

«او است که آفرینش را آغاز کرده و سپس آنرا باز می‌گرداند و این برای او آسان‌تر است».

¹ - شیخ آل‌بانی در سلسه ضعیفه و موضوعه این حدیث را ضعیف خوانده است. (مصحح)

97. ﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِّن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ﴾ [حج: 5].

«ای مردم، اگر از رستاخیز در شک‌آید، [بدانید که] ما شما را از خاکی، آن گاه از نطفه‌ای آن گاه از خونی بسته سپس از پاره گوشتی نقش یافته و نقش نایافته آفریدیم».

98. ﴿مَا خَلَقْكُمْ وَلَا بَعَثْكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ ۖ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ [لقمان: 28].

«آفریدن و برانگیختن همه شما نیست مگر مانند آفریدن یک تن یقیناً خداوند شنوا و بینا است».

99. ﴿أَتَحْسَبُ إِلَّا نَسْنُ الْإِنْسَانُ أَن يَّجْمَعَ عِظَامَهُ ۖ بَلَىٰ قَدَرِينَ عَلَىٰ أَن تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ۖ﴾ [قیامه: 3-4].

«آیا انسان می‌پندارد که استخوان‌های پوسیده او را گرد نخواهیم آورد، آری آن‌ها را گرد می‌آوریم ما می‌توانیم سر انگشتان او را کاملاً همانند خودش بیافرینیم و به حال اول باز گردانیم».

100. ﴿وَمَن يَّعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ [نساء: 110].

«هر کس کار بدی انجام دهد و یا بر خود ستم روا دارد سپس از خداوند سبحان آمرزش طلب کند خدا را آمرزنده مهربان خواهد یافت».

101. ﴿كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ

ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٥٤﴾ [انعام: 54].

102. «خداوند بر خویشتن رحمت واجب نموده است که هر کس از شما از روی نادانی دچار لغزش شد و بعد از آن توبه نمود و خود را اصلاح نمود خداوند عذر و تقصیر او را می‌پذیرد چرا که او بس با گذشت و مهربان است».

103. ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ [فرقان: 72].

«مؤمنان و دوستان خداوند کسانی هستند که شهادت دروغ نمی‌دهند».

104. ﴿وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ [اسراء: 85].

«داده نشده به شما جز مقدار کمی از علم و دانش».

105. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمُ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ [آل عمران: 130].

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید ربا را دو یا چند برابر نخورید و از عذاب خدا بترسید شاید رستگار شوید».

106. ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ [شوری: 11].

«هیچ چیز همانند خداوند نیست و او شنوا و بیناست».

107. ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَرَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾

﴿١٢﴾ [انعام: 103].

«چشم‌ها او را درک نمی‌کنند ولی او همه چشم‌ها را درک می‌کند و او باخبر از ریزه‌کاری‌ها و آگاه از همه چیز است».

108. ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ [بقره: 255].

«مردمان چیزی را علم و دانش خدای سبحان را فراچنگ نمی‌آورند جز آن مقداری که بخواهد».

109. ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ

تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۚ أَنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ

الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿١٥٠﴾﴾ [انعام: 65].

«بگو: خدا می‌تواند عذاب بزرگی را از بالای سرتان و یا از زیر پاهایتان بر شما بگمارد، و یا این‌که کار را بر شما بهم آمیزد و دسته‌دسته و پراکنده شوید و برخی از شما را به جان برخی دیگر اندازد و گرفتار همدیگر سازد، بنگر که چگونه آیات را بیان و روشن می‌گردانیم تا این‌که بیندیشند و حقیقت را بفهمند و به خود باز گردند».

110. ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾ ﴿٢١٨﴾

[طه: 82].

«من با غفران عظیم و بی‌شماری که دارم می‌آمرزم کسی را که از گناه برگشته و دارای ایمان و عمل صالح بوده و سپس هدایت گردد».

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم .

نشانه‌هایی از قدرت خدای سبحان

1. ﴿وَمِنْ ءَايَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ﴾ [روم: 25].

«و از جمله نشانه‌های قدرت خدا این است که آسمان و زمین به حکم او بدین ساختار پا برجاست».

2. ﴿وَكَأَيِّنْ مِنْ ءَايَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ [یوسف: 105].

«چه بسیار نشانه‌هایی که در زمین و آسمان‌ها هست و انسان بی‌توجه از کنار آن می‌گذرد».

3. ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ [ذاریات: 21].

«در درون خودتان بس نشانه‌ها نهفته است اگر ببینید».

4. ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ [ذاریات: 49].

«ما از هر چیزی جفتی را آفریده‌ایم تا این‌که شما عظمت پروردگار را درک کنید».

5. ﴿وَيُمْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [حج: 65].

«خدای سبحان نمی‌گذارد (سنگ‌های سرگردان) آسمان بر زمین فرو افتد مگر به اندازه که او اجازه دهد، به درستی خدای سبحان بسی مهربان و دارای رحمت فراوان در حق بندگان است».

6. ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ [نحل: 78].

«خداوند شما را از شکم‌های مادرانتان بیرون آورد در حالی که چیزی از جهان دور و بر خود را نمی‌دانستید و او به شما گوش و چشم و دل داد تا بوسیله آنها بشنوید و ببینید و بفهمید و نعمت‌هایش را سپاسگزاری کنید».

7. ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوَنُكْمُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ﴾ [روم: 22].

«از نشانه‌ها و آیات خدا آفرینش آسمان‌ها و زمین و اختلاف زبان‌ها و رنگ‌های شما آدمیان است و در این نکته نشانه‌هایی برای جهانیان نهفته است».

8. ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا﴾ [لقمان: 10].

«خداوند آسمان‌ها را بر افراشت بدون ستونی که مشاهده کنید».

9. ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْترُونَ﴾ [انبیاء: 20].

«شب و روز دائماً مشغول تسبیح و تقدیس خدا هستند (و در گردش و چرخش) خسته و سست نمی‌شوند».

10. ﴿إِنَّ اللَّهَ يُمَسِّكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا﴾ [فاطر: 41].

«خداوند آسمان‌ها و زمین را نگهداری می‌کند و نمی‌گذارد از مدار خود خارج شوند».

11. ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ [یس: 38].

«خورشید به سوی قرارگاه خود در حرکت است این محاسبه و اندازه‌گیری خدای بس چیره و آگاه است».

12. ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ [یس: 40].

«نه خورشید را سزد که در مدار خود سریع‌تر شود و به مدار ماه برسد و نه شب قدرت دارد که بر روز پیشی گیرد و هر یک در مسیر مدار خود بدون کمترین تغییری شناورند و به حرکت خود ادامه می‌دهند».

بدون تردید اگر ما آدمیان در قرآن کریم تفکر نمائیم سعادت دنیا و آخرت را بدست می‌آوریم، خدای سبحان خود می‌داند که چندین هزار سال است که خورشید و ماه در مدار خود در حرکتند و کوچک‌ترین نقصی بدان‌ها راه پیدا نمی‌کند و از مدار خودشان خارج نمی‌شوند، از امام شافعی / پرسیدند دلیل بر وجود خدا چیست؟ در جواب فرمودند: برگ‌های توت را ببینید که طعم و رنگ و بو و طبیعت آنها یکی است با این حال کرم ابریشم آن‌را می‌خورد ابریشم بوجود می‌آید و زنبور عسل آن را می‌خورد عسل تولید می‌گردد و آهو آن را می‌خورد مشک در ناف او تهیه می‌شود و گوسفند آن‌را می‌خورد شیر تولید می‌شود بدیهی است تولید نعمات مختلف از یک شیء واحد، کار ذاتی است یکتا و دانا و توانا و بی‌نظیر و همین ذات موصوف به این صفات خدای متعال است. و بر شمردن آیات و نشانه‌های خدای سبحان در زمین و آسمان‌ها بی‌نهایت است. خدایا به تو پناه می‌بریم از غفلت و بی‌خبری.

الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی سیدنا محمد و علی آله

و صحبه وسلم

با اخلاق و صفات نیکو خود را بیارائیم

1. ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ﴿﴾ [اعلی: 15-14].
«قطعاً رستگار می گردد کسی که خویشتن را (از کثافت کفر و معاصی) پاکیزه دارد و نام پروردگار خود را ببرد و نماز بگذارد و فروتنی کند».
2. ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَالِحُونَ﴾ [تغابن: 16].
«آن کسانی که از بخل و حرص نفس خویش محفوظ شوند رستگارند».
3. ﴿وَالْكَافِرِينَ الْغِیْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ [آل عمران: 134].
«مؤمنان راستین کسانی هستند که خشم خود را می پوشانند و از مردم گذشت می نمایند».
4. ﴿وَإِذَا حُيِّمُ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا﴾ [نساء: 86].
«هر گاه شما را سلام و درودی دادند به نحوی بهتر و زیباتر از آن، یا مانند همان را پاسخ گوئید».
5. ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿﴾ [شمس: 10-9].
خدای سبحان در سوره مبارکه شمس پس از سوگندهای یازده گانه می فرماید:
«کسی رستگار و کامیاب می گردد که نفس خویش را پاکیزه دارد و کسی ناامید و ناکام می گردد که نفس خویشتن را آلوده کند (و به معاصی بیالاید)».
6. ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ﴾ [قصص: 55].
«مؤمنین وقتی که یاهو گویی و بدی را بشنوند از آن روی بر می گردانند (و دشنام را با دشنام پاسخ نمی گویند)».

7. ﴿وَأَنْ تَعْقُوبُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ [بقره: 237].

«اگر گذشت کنید و صرف نظر نمایید گذشت بهتر و نزدیک تر به تقوی است».

8. ﴿وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾ [شوری: 41].

«بر کسانی که پس از ستمی که بر آنان رفته است (به طریق مشروع) انتقال می گیرند عتاب و عقابی نیست».

9. ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ [بقره: 83].

«با گفتار پسندیده و نیکو با مردمان صحبت کنید».

10. ﴿لَا تُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ [نساء: 148].

«خداوند دوست ندارد زبان به بدگویی گشایند مگر آن کسی که مورد ستم قرار گرفته باشد».

11. ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ

الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ [فرقان: 63].

«از صفات بندگان خدای رحمان آن است هنگامی که نادانان آنان را مخاطب دشنام ها و بدگویی های خود قرار دهند از آنان روی می گردانند و ایشان را ترک می کنند».

12. ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُونَ مِنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ﴾

[حجرات: 11].

«ای کسانی که ایمان دارید نباید گروهی از مردان شما گروه دیگری را استهزاء و مسخره کند، شاید آنان که مسخره می شوند از مسخره کنندگان بهتر باشند».

13. ﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا ۚ الْأُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ﴾ [حجرات: 12].

«و کسی از شما دیگری را غیبت ننماید آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد، بدون شک همه از مرده خواری بدتان می آید از خدا بترسید و به راستی خدا بسیار توبه پذیر و مهربان است».

14. ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ [فصلت: 34-35].

«نیکی و بدی یکسان نیست (هرگز بدی را با بدی و زشتی را با زشتی پاسخ مگوی بلکه بدی و زشتی دیگران را) با زیباترین طریقه و شیوه پاسخ بده (و نتیجه این کار آن خواهد شد که) کسی که میان تو و میان او دشمنی بوده است بنگاه دوست صمیمی گردد، و به این خلق و خوی عظیم نمی رسند مگر کسانی که دارای صبر و استقامت باشند و بدان نمی رسند مگر کسانی که بهره بزرگی از ایمان و تقوی و اخلاق ستوده را داشته باشند».

15. امام شافعی / می فرماید: عاقل کسی است که عقلش او را از هر رفتار و گفتار و کردار زشتی باز دارد. همچنین می فرماید: طلب علم و دانش از نماز سنت برتر است و نیز در کمال تواضع و فروتنی می فرماید: هرگاه برایتان روشن شد که حدیثی صحیح است به آن عمل نمایید و قول مرا ترک کنید.

الحمد لله رب العالمین وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله

وصحبه وسلم

از هوی و هوس پیروی نکنیم

مسلمان واقعی باید به خاطر رضای خدای سبحان از آرزوهای نفسانی و نامشروع پیروی نکند زیرا در قرآن کریم به کرات آن را توصیه فرموده است. بنابراین آیاتی را در این زمینه یادآوری شده است که اطاعت و پیروی نمودن از آنها سعادت دنیا و آخرت را مهیا می‌سازد.

1- ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ [جاثیه: 23].

«هیچ دیده‌اید کسی را که هوی و هوس خود را به خدایی گرفته است و با وجود آگاهی از حق و باطل آرزوپرستی کرده است و خدا او را گمراه ساخته است و بر گوش و دل او مهر گذاشته است و بر چشمش پرده انداخته است پس چه کسی جز خدا می‌تواند او را راهنمایی کند آیا پند نمی‌گیرید و بیدار نمی‌شوید».

2- ﴿فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ﴾ [اعراف: 176].
 «(کسی که از هوی و هوس خویش پیروی کرد) مثل او به مانند مثل سگ است که اگر بر او بتازی زبان از دهان بیرون می‌آورد و اگر هم آن را به حال خود بگذاری زبان از دهان بیرون می‌آورد».

3- ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ﴾ [قصص: 50].
 «چه کسانی گمراه‌تر و سرگشته‌تر از آن کسی است که از هوی و هوس خود پیروی کند بدون اینکه رهنمودی از جانب خدا داشته باشد».

4- ﴿بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ [روم: 29].

«بلکه ستمکاران از هوی و هوس خود بدون علم و آگاهی پیروی می‌کنند».

امام محمد غزالی مصری/ می‌فرماید: بشریت برابر فطرت پاک خود در فضای تابان توحید الهی در پرواز است چون دام‌های شیطانی به وی در آویخت و زنگار شهوت‌ها و آرزوها بر وی نشست و سنگینی کرد و نسبت به آسمان بی‌میل گردید و چشم به زمین دوخت به تدریج هبوط می‌کند و پایین می‌آید و سقوط می‌کند و با فضل الهی فاصله می‌گیرد تا اینکه به پستی می‌رسد.

در اینجا برای عبرت خردمندان و زینت‌بخش رساله حقیر چندسطری از پاکدامنی و بزرگواری حضرت یوسف؛ را تحریر می‌کنم.

لطف الهی به حضرت یوسف صدیق؛ که جمال زیبا را به او عطا کرده بود موجب ناراحتی و زحمات زیادی برای او گردید و نمونه‌ای از تقوی و پرهیزکاری او که در سوره‌ی مبارکه یوسف؛ می‌خوانیم این بود، وقتی که همسر عزیز مصر او را به طرف خود می‌خواند و می‌خواهد با او نزدیکی کند، حضرت یوسف؛ فرار می‌کند و از هوی و هوس تبعیت نمی‌کند و او را به زندان تهدید می‌کنند. قرآن کریم در آیه‌ی 33 سوره یوسف از زبان حضرت یوسف؛ می‌فرماید: ﴿قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ

وَالْأَنَا تَصْرَفَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٤﴾﴾ «پروردگارا زندان برای من خوشایندتر از آن چیزی است که مرا بدان فرا می‌خوانند و اگر شرّ نیرنگ زنان را از من باز نداری به آنان می‌گرایم (و دامن عصمت به

معصیت می‌آلایم و خویشتن را بدبخت می‌نمایم) و آن وقت از زمره نادانان می‌گردم».

به درستی انسان هر کاری را که انجام می‌دهد اگر با قرآن کریم و سنت شریف هم‌آهنگ نباشد در واقع هوی و آرزوپرستی نموده است. پروردگارا به لطف بیکران خود ما را توفیق عنایت فرما که از صراط مستقیم که اطاعت از دستورات تو است به کجی و گمراهی متمایل نشویم. آمین

5- ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ [نازعات: 40-41].

«و اما آن کس که از مقام و منزلت پروردگار خود ترسیده باشد و نفس خود را از هوای و هوس باز داشته باشد قطعاً بهشت جایگاه او است». و امام حسین علیه السلام می‌فرماید: از هواهای نفسانی بپرهیزید که حاصل آن گمراهی و سرانجام آن آتش جهنم است.

امام شافعی/ دو پسر به نام‌های محمد و ابوعثمان و دو دختر به نام‌های زینب و فاطمه داشته است. امام شافعی/ به پسرش ابوعثمان می‌فرماید: ای پسر من به خدا قسم اگر می‌دانستم که آشامیدن آب خنک و گوارا اندکی به مروت و شخصیت من لطمه وارد می‌کرد هرگز به جز آب گرم نمی‌آشامیدم.

و یکی از شاگردان امام شافعی/ به نام ربیع فرموده است که: امام شافعی/ هیچ‌گاه نماز شب را ترک ننموده است و دائماً هر شب ساعت‌هایی را به نماز تهجد می‌پرداخت.

الحمد لله رب العالمین وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله
وصحبه وسلم

دنیا فریبنده و زودگذر است

کسی که عمری را سپری نموده باشد به خوبی می‌داند که دنیا پر از رنج و گرفتاری است و خانه‌ای است زودگذر و فریبنده و قرآن کریم و سنت شریف برای ما روشن نموده‌اند و راه و چاه را به ما نشان داده‌اند، بنابراین باید تابع هوی و هوس و نفس اماره و شیطان فریب‌کار نشویم، لذا آیات و احادیثی را بیان می‌کنم. که به درستی داروی قلب‌ها و درون‌های بیمار است.

1- ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ [اعراف: 51].

«کافران همان مردمی هستند که دین و آئین خود را به سرگرمی و بازی گرفتند و زندگی دنیا آنان را فریفته ساخت (و تصور می‌کنند که دنیا پایدار است)».

2- ﴿لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ۖ مَتَّعُ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ

وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ [آل عمران: 196-197].

«رفت و آمد (پیروزمندانه و اشتغال به کسب و کار و تجارت و بسر بردن در ناز و نعمت) کافران تو را نفریبند، این مطاع ناچیزی است سپس به دنبال این نعمت ناچیز ظاهری جایگاه‌شان دوزخ است و چه بد جایگاهی است».

3- ﴿يَنْقُومِرَ إِنَّمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَّعُ وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ﴾

[غافر: 39].

«ای قوم من این حیات دنیوی توشه ناچیزی است (که سواری برای مسافرت با خود بر می‌دارد) و به درستی آخرت سرای ماندگاری و استقرار است».

4- ﴿إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أُنْزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُوا رَبَّ عَلَيْهَا أَتْنَهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْرَبَ بِإِلَاسٍ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ [يونس: 24].

«حال دنیا همانند آبی است که از آسمان می بارانیم و بر اثر آن گیاهان زمین که انسان ها و حیوان ها از آنها می خورند و به هم می آمیزند تا بدان جا که زمین کاملاً آرایش و زیبایی می گیرد و آراسته و پیراسته می گردد و اهل زمین یقین پیدا می کنند که بر زمین تسلط دارند، لذا فرمان و دستور ما در شب یا روز در می رسد (و با بلاهای گوناگون) گیاهانش را از ریشه کنده و نابودش می کنیم، گویا دیروز در این جا نبوده است (و انسان هایی در آن سرزمین نزیسته اند)، ما آیه های خویش را برای قومی تشریح می کنیم که می اندیشند و می فهمند».

5- ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَعٌ﴾ [رعد: 26].

«و زندگی دنیا در برابر آخرت کالائی بیش نیست».

6- ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ [لقمان: 33].

«وعدۀ خدا بر فرا رسیدن قیامت حق است پس زندگانی دنیا شما را گول نزند و مال و مقام و نفس اماره و اهریمن فریب کار شما را نفریبد».

7- ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ [عنکبوت: 64].

«حیات و زندگی حقیقی در آخرت است اگر بدانند».

8- ﴿وَلَا تَمُدَّنْ عَيْنَكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ [طه: 131].

«چشم خود را مدوز به نعمت‌های مادی که به گروهی از کافران داده‌ایم تا آنان را به آن بیازمائیم، داده اخروی پروردگارت بهتر و پایدار است».

9- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾ [محمد: 12].

«کافران چند روزی از نعمت‌های زودگذر جهان بهره و لذت می‌برند و هم‌چون چهارپایان بی‌خبر و غافل از سرانجام کار می‌چرند و می‌خورند (و پس از پایان زندگی و گام نهادن به آخرت) آتش دوزخ جایگاه ایشان است».

10- ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ [انعام: 32].

«دنیا جز لهو و لعب چیزی نیست».

11- ﴿وَأَضْرَبَ لَهُمْ مَثَلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ﴾ [کهف: 45].

«زندگی آن‌ها را به آبی تشبیه کن که از آسمان فرو می‌فرستیم و به وسیله آن گیاهان سبز می‌شوند و در هم فرو می‌روند، (اما بعد از مدتی) می‌خشکند و باد آن‌ها را به هر طرف پراکنده می‌کند».

12- ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ [آل عمران: 185].

«نیست زندگی دنیا جز کالای فریبنده».

و حضرت رسول خدا > فرموده است: بیشتر خطاهای مردم از دوستی و محبت به زندگی دنیا است. لازم به یادآوری است اندرزهای قرآن کریم به این معنی نیست که ما ترک دنیا کنیم و از نعمتهائی که خدای سبحان برای ما قرار داده است استفاده مشروع نکنیم. حضرت رسول خدا > فرموده است: ترک دنیا و گوشه‌گیری در اسلام نیست.

همچنین خدای متعال در سوره قصص آیه 77 می‌فرماید: ﴿وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ «سهمی که در دنیا داری فراموش مکن»، و در سوره جمعه آیه 10 می‌فرماید: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ «آن گاه که نماز ادا کرده شد به دنبال کارتان در زمین پراکنده شوید» و از فضل و کرم خدا است که از راه حلال کسب شده باشد و مالی که با ظلم و راه های نامشروع بدست آید نه تنها فضل و کرم خدا نیست بلکه موجب غضب خدا نیز می‌گردد.

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله
وصحبه وسلم

زکات و بخشش مال

کسانی که قرآن کریم را مطالعه می‌کنند، می‌دانند که خدای سبحان شاید بالغ بر صد مرتبه از زکات و بخشش نام برده است، مع الوصف آیاتی را در این قسمت تحریر می‌نمایم که ان شاء الله هر کسی به اندازه توانائی خود به نیازمندان جامعه و خانواده‌های کم‌درآمد کمک نماید هم‌چنین کسانی که مشمول پرداخت زکات هستند باید زکات سالیانه خود را مطابق شریعت اسلام پرداخت نمایند.

1- ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ [سبا: 39].

«هر چیزی را انفاق کنید خدا جای آن را پر می‌کند و او بهترین روزی دهنده است.»

2- ﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ

لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ [منافقون: 10].

«از چیزهای که به شما داده‌ایم بذل و بخشش و صدقه و احسان کنید پیش از آن که مرگ یکی از شما در رسد و بگوید: پرودگارا چه می‌شود اگر مدت کمی مرگ مرا به تأخیر اندازی و زنده‌ام بگذاری تا احسان و صدقه بدهم و در نتیجه از زمره صالحان و خوبان باشم.»

3- ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِّائَةُ حَبَّةٍ ۗ وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ [بقره: 261].

«کسانی که مال خود را در راه خدا می‌بخشند مانند دانه است که هفت خوشه را رویانیده در هر خوشه صد دانه باشد و خداوند به هر کس که بخواهد پاداش را چند برابر می‌کند.»

4- ﴿وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ﴾ [مریم: 55].

«(حضرت اسماعیل) همواره خانواده خود را به اقامه نماز و دادن زکات دستور می داد».

5- ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ ۗ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ

وَفَضْلًا ۗ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ [بقره: 268].

«شیطان وعده فقر می دهد و شما را به فحشا و می دارد و خدا وعده مغفرت و فضل خود را می دهد و او گشایش گر و داناست».

6- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَىٰ تَحْرِقِ تَنجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ ۖ أَلِيمٍ﴾

تَوَمَّنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتَجْهَدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ۚ ذَلِكُمْ

خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْمُونَ﴾ [صف: 10-11].

«ای مؤمنان آیا شما را به بازرگانی و معامله ای رهنمود کنم که شما را از عذاب بسیار دردناک دوزخ رها سازد، به خدا و پیغمبرش ایمان بیاورید و در راه خدا با مال و جان تلاش و جهاد کنید اگر بدانید این برای شما از هر چیز دیگری نیکوتر است».

7- ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ

النَّاسِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ [آل عمران: 134].

«آن کسانی که در حال خوشی و ناخوشی و ثروتمندی و تنگدستی به احسان و بخشش می پردازند و خشم خود را فرو می خورند و از مردم گذشت می کنند

(لذا بدین وسیله در صف نیکوکاران جایگزین می‌شوند) و خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد».

8- ﴿وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ تُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ﴾ [توبه: 34-35].

«و کسانی که طلا و نقره اندوخته می‌کنند و آن را در راه خدا خرج نمی‌نمایند آنان را به عذاب دردناکی مژده بده، روزی این سکه‌ها در آتش دوزخ تافته می‌شوند و پیشانی‌ها و پهلوها و پشت‌های ایشان با آن‌ها داغ می‌گردد».

9- ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تَجَرَّةً لَّنْ تَبُورَ﴾ [فاطر: 29].

«کسانی که قرآن را تلاوت می‌کنند و نماز را به جا می‌آورند و از چیزهائی که بدیشان داده‌ایم پنهان و آشکار بذل و بخشش می‌نمایند آنان چشم امید به تجارتی دوخته‌اند که هرگز بی رونق نمی‌گردد و از میان نمی‌رود».

10- ﴿قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذًى ۖ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ﴾ [بقره: 263].

«سخن پسندیده و گذشت از صدقه‌ای که آزادی به دنبال داشته باشد بهتر است و خدا غنی و بردبار است».

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله
وصحبه وسلم

توحید و یکتاپرستی

خداوند یکتا در بسیاری از آیات قرآن کریم مردم را به توحید و یکتاپرستی فرا خوانده است بنابراین آیاتی را در این قسمت به استماع می‌رسانم که توجه به آن مایه سعادت دنیا و آخرت است.

1- ﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾﴾ [عنکبوت: 41-43].

«کار کسانی که جز خدا سرپرستانی برگزیده‌اند هم چون کار عنکبوت است، بی‌گمان سست‌ترین خانه‌ها خانه و کاشانه عنکبوت است، اگر می‌دانستند. خداوند از چیزهای که به جز خدا به فریاد و کمک می‌خوانند آگاه است و او چیره و کار به جا است. اینها مثال‌هایی هستند که ما برای مردم می‌زنیم و جز فرزندان آن را فهم نمی‌کنند».

2- ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ ۚ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ تَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۚ﴾ [حج: 73].

«ای مردم مثلی را می‌گوئیم بدقت گوش دهید آن کسانی را که به جز خدا (به کمک) می‌خوانند هرگز نمی‌توانند مگسی را بیافرینند گر چه همه دست به دست هم بدهند».

3- ﴿فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ۚ آخَرَ فَتَكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ﴾ [شعراء:

213]. «(یا محمد) با خدای، معبود دیگری طلب منما، (اگر چنین عملی از تو

سر بزند) از جمله معذبان باشی». مخاطب حضرت رسول اکرم > و هم چنین افراد امت است.

4- ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ [فاطر: 13].

«و به جز خدا کسانی را که به فریاد می خوانید، حتی مالکیت پوسته نازک خرمائی را ندارند».

5- ﴿وَأَنْ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ﴾ [حج: 62].

«و آن چه را که به جز خدای سبحان به فریاد می خوانند باطل است».

6- ﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ [یونس: 107].

«اگر خداوند زبانی به تو برساند هیچ کس جز او نمی تواند آن را برطرف کند و اگر بخواهد خیری به تو برساند هیچ کس نمی تواند فضل و لطف او را از تو برگرداند».

7- ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ [فاتحه: 5].

«تنها تو را می پرستیم و تنها از تو یاری و کمک می طلبیم».

8- ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

[طه: 98]. «معبود شما تنها الله است، همان خدائی که معبودی جز او نیست، دانش او همه چیز را فرا گرفته است (و از گذشته و حال و آینده و آنچه بوده است و هست و خواهد بود باخبر است)».

9- ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا تَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا نُشُورًا﴾ [فرقان: 3].

«مشرکان غیر از خداوند سبحان معبودهائی را برگرفته‌اند (و به پرستش اصنام و کواکب و اشخاصی پرداخته‌اند که) چیزی را نمی‌آفرینند و بلکه خودشان آفریده‌هایی بیش نیستند و مالک سود و زیان برای خود نبوده و بر مرگ و زندگی و رستاخیز اختیار و توانی ندارند».

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله
وصحبه وسلم

عذاب در آخرت

1- ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ [انعام: 93].

«اگر حال ستمگران را ببینی و بدانی که چه وضع نابهنجار و دور از گفتاری دارند در آن هنگام که در شدائد مرگ فرو رفته اند و فرشتگان دست‌های خود را به سوی آنان دراز کرده اند (و بر بناگوششان تپانچه و بر پشتشان تازیانه می‌زنند و بدیشان می‌گویند): اگر می‌توانید از این عذاب الهی خوشتن را برهانید این زمان که به سبب دروغ‌هایی که بر خدا می‌بستید و از پذیرش آیات او سرپیچی می‌کردید، عذاب خوارکننده‌ای می‌بینید».

2- ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ [انفال: 50-51].

«اگر (کسی ای پیغمبر! هول و هراس عذاب و عقابی را که به کافران دست می‌دهد)، بدان گاه که فرشتگان جان کافران را می‌گیرند و سر و صورت و پشت و روی آنان را از هر سو می‌زنند و (بدیشان می‌گویند): عذاب سوزان اعمال بد خود را بچشید، (مشاهده این همه درد و رنج و ترس و خوف، دچار شگفتی خواهی شد و به حال آنان تأسف خواهی خورد) این به خاطر کارهایی است که از پیش می‌کرده اید و خداوند به بندگان هرگز کمترین ستمی را روا نمی‌دارد».

3- این آتش دنیوی یک جزء از هفتاد جزء حرارت آتش دوزخ است، اصحاب عرض کردند: ای رسول خدا! به خدا قسم همین آتش دنیا کافی بود، حضرت پیامبر > فرمودند: شصت و نه برابر این آتش بر آن افزوده می شود. (حدیث شریف).

4- حضرت رسول خدا > فرموده است: به درستی هرگاه یکی از شما بمیرد، شب و روز جایگاه آن دنیایی او را به وی می نمایند. اگر آن شخص اهل بهشت باشد جایگاه بهشتیش را به وی نشان می دهند. و اگر اهل دوزخ باشد جایگاه دوزخیش را به وی نشان می دهند، و به وی گفته می شود این است جایگاهت تا این که خداوند ترا در رستاخیز زنده گرداند، آن گاه تو را بدان جا می فرستد. (حدیث شریف).

5- ﴿لَا تَحْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [انبیاء: 103]. «هراس بزرگ و عظیم روز قیامت اهل ایمان را غمگین نمی سازد و فرشتگان به استقبال آنان می شتابند و برای تبریک و شادباش پذیرایشان می گردند و بدیشان می گویند: این همان روزی است که به شما وعده داده می شد».

6- ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾ [انعام: 132]. «هر کسی از نیکوکاران و بدکاران درجاتی و درکاتی (از پاداش و عزت و خواری در جهان دیگر) بر طبق اعمال خود دارند».

7- ﴿أَفَرَأَى كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ [اسراء: 14].

«(در روز قیامت به انسان گفته می‌شود): کتاب اعمال خود را بخوان کافی است که خودت امروز حسابگر خویشتن باشی».

8- ﴿كَأَنَّمَا أَغْشَيْتَ وَجُوهَهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [یونس: 27].

«(اهل عذاب در روز قیامت آنقدر گرفتار غم و اندوه‌اند) گویا با پاره‌هایی از تاریکی شب چهره‌هایشان پوشانده شده است آنان دوزخیانند و جاودانه در آن می‌مانند».

9- ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا جَعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ [مزل: 17].

«اگر کافر شوید چگونه خود را از عذاب شدید روزی بر کنار می‌دارید که ترس و هراس آن کودکان را پیر می‌سازد».

10- ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا ۖ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾ [انفطار: 19].

«روز قیامت روزی است که هیچ‌کس نمی‌تواند برای کسی کاری بکند و از دست کسی برای کسی کاری ساخته نیست».

11- ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ ۖ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ [غافر: 52].

«روز قیامت عذرخواهی ظالمان بدیشان سودی نمی‌رساند و لعنت خدا و سرای بد بهره آنان خواهد بود».

12- ﴿إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾ [نبا: 40].

«ما شما را از عذاب نزدیکی بیم می‌دهیم آن روزی است که انسان همه کارهایی را که کرده است می‌بیند و انسان کافر فریاد بر می‌آورد و آرزو می‌کند که خاک می‌بود».

13- ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾ [احقاف:

35]. «روز که (کافران برپائی رستاخیز را) می‌بینند چنین احساس می‌کند که در جهان گویی جز شام‌گاهی یا چاشت‌گاهی در آن بسر نبرده‌اند».

14- ﴿مِّنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِن مَّاءٍ صَدِيدٍ ۖ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِغُهُ ۖ

وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۚ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ

﴿١٧﴾ [ابراهیم: 17-19].

«(در روز قیامت کافران و ستمکاران) جلو آنان دوزخ قرار دارد که از خونابه می‌خورند و آن را به ناچار و با رنج بسیار جرعه جرعه می‌نوشند و مرگ از هر سو بدو روی می‌آورد و حال این‌که نمی‌میرد و بر سر او عذاب بسیار سختی است».

15- ﴿فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَاهُمْ﴾ ﴿٢٧﴾

[محمد: 27].

«حال آن که اهل عذاب چگونه خواهد بود به آن هنگام که فرشتگان مأمور قبض ارواح به سراغ‌شان می‌آیند و چهره‌ها و پشت‌ها و سایر اندام‌های ایشان را به زیر ضربات خود می‌گیرند».

16- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا

يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ﴾ [اعراف: 40].

«تکذیب کنندگان آیات الهی به بهشت داخل نمی شوند مگر این که شتر را از سوزن عبور دهند».

17- ﴿وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ﴾ [اسراء: 13].

«در قیامت ما اعمال هر کسی را چون گردنبندی به گردنش آویخته ایم».

18- ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [عنکبوت: 55].

«روزی عذاب دوزخ بالای سرشان و از زیر پاهایشان، اهل عذاب را فرا خواهد گرفت و خداوند بدیشان خواهد فرمود: بچشید جزای کارهایی را که در دنیا می کردید».

19- ﴿وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ [سجده: 21].

«ما قطعاً عذاب نزدیکتر (دنیا را) پیش از عذاب بزرگ تر (آخرت) به گنه کاران می رسانیم شاید از کفر و معاصی دست بکشند و به سوی خدا برگردند (مراد از عذاب نزدیکتر عذاب های دنیوی است)».

20- ﴿حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاءُوهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَرُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ وَقَالُوا لِمَ لُجُودُهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا ۖ قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ [فصلت: 20-21].

«اهل عذاب هنگامی که در کنار دوزخ گرد می آیند، گوش ها و چشم ها و پوست هایشان به کارهایی که در دنیا می کرده اند گواهی می دهند، آنها به

پوست‌های خود می‌گویند: چرا بر ضد ما شهادت دادید؟ پاسخ می‌دهند: خداوندی ما را به گفتار آورده است که همه چیز را گویا نموده است.»

21- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ
بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ [نساء: 46].

«بی‌گمان کسانی که آیات ما را انکار کرده ایشان را به آتش شگفتی وارد می‌گردانیم و به آن می‌سوزانیم هر زمان که پوست‌های آنان سوخته شود پوست‌های دیگری به جای آنان قرار می‌دهیم تا مزه عذاب را بچشد.»

22- ﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ
فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ [غافر: 46].

«و آن آتش دوزخ است که بامدادان و شامگاهان خاندان فرعون به آن عرضه می‌شوند (این عذاب برزخ ایشان است) و اما روزی که قیامت بر پا می‌شود (خدای سبحان به فرشتگان دستور می‌دهد) خاندان فرعون را به شدیدترین عذاب دچار سازید.»

الحمد لله رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله
وصحبه وسلم

نعمات بهشت

1- ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [توبه: 72].

«خداوند سبحان به مردان و زنان مؤمن بهشت را وعده داده است که در زیر آن جویبارها روان است و جاودانه در آن می‌مانند و مسکن‌های پاکی را در بهشت جاوید به آنان وعده داده است و خشنودی و رضایت خدا بالاتر از هر چیزی است و پیروزی و سعادت بزرگ همین است».

2- ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٢﴾ نَحْنُ أَوْلِيَائُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُى أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ ﴿٣٣﴾ نُزُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ﴾ [فصلت: 30-32].

«کسانی که می‌گویند: پروردگار ما تنها خدا است و سپس پابرجا و ماندگار می‌مانند (در هنگام آخرین لحظات زندگی) فرشتگان به پیش ایشان می‌آیند و به آنان مژده می‌دهند که نترسید و غمگین نباشید و شما را بشارت باد به بهشتی که (توسط پیغمبران) به شما مؤمنان وعده داده می‌شد. (و فرشتگان بدیشان خبر می‌دهند که) ما یاران و یاوران شما در زندگی دنیا و آخرت هستیم و در آخرت برای شما هر چه آرزو می‌کنید هست و هر چه بخواهید برایتان فراهم است این‌ها به عنوان پذیرائی از سوی خداوند آمرزگار و مهربان است».

3- ﴿الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ أَلْمَلَيْكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ [نحل: 32].

«پرهیزگاران همان‌هایی (که به هنگام مرگ)، فرشتگان قبض ارواح جان‌شینان را می‌گیرند در حالی که پاکیزه (از کفر و معاصی و شادان از رویارویی سرافرازانه خود با پروردگار هستند)، فرشتگان بدیشان می‌گویند: درودتان باد در امان خدائید (و از امروز به ناراحتی و بلائی دچار نمی‌آیید) و به خاطر کارهایی که می‌کرده‌اید به بهشت درآید».

4- ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [سجده: 17].

«هیچ‌کس نمی‌داند در برابر کارهایی که مؤمنان انجام می‌دهند چه چیزهای شادی‌آفرین و مسرت‌بخشی برای ایشان پنهان شده است».

(و مبین این آیه مبارکه حدیث قدسی شریف است که می‌فرماید: مهیا نموده‌ام برای بندگان صالح خود لذایذی که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده و بر قلب کسی خطور نکرده است).

5- ﴿فِيهِنَّ قَصَصَاتُ الْغُرَفِ لَمْ يُظْمِئْنَ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ﴾ [الرحمن: 56].

«در آن (کاخها و باغهای بهشتی) حوریانی دیده فروهشته هستند، که هیچ انس و جن پیش از اینها (مؤمنان) با آنان تماس نگرفته است».

6- ﴿مُتَكِبِينَ عَلَى رَفْرَفٍ خُضِرَ وَعَبَقَرِيٍّ حَسَانٍ﴾ [رحمن: 76].

«(در حالی که بهشتیان) بر بالشهای سبز و فرشهای نیکو تکیه زده اند».

7- ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ﴾ [یس: 58].

«از سوی پروردگار مهربان به اهل بهشت درود و تهنیت گفته می‌شود».

8- ﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَا يَمُسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمُسُّنَا فِيهَا لُغُوبٌ﴾ [فاطر: 35].

«خداوندی که در پرتو فضل و لطف ما را در سرای اقامت و ماندگاری جای داد در آن هیچ‌گونه رنج و مشقت به ما دست نمی‌دهد».

9- ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٥﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٦﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٧﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿٢٨﴾ خَتَمُهُ مَسْكٌ ﴿٢٩﴾ فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿٣٠﴾﴾ [مطففين: 25-26].

«به راستی نیکان در میان انواع نعمت‌های بهشت به سر خواهند برد و بر تخت‌ها تکیه می‌زنند و به زیبایی‌ها و نعمت‌ها می‌نگرند و هرگاه بدیشان بنگری خوشی و خرمی و نشاط نعمت را در چهره‌هایشان خواهی دید و به آنان از شراب زلال و پاکی داده می‌شود که دست نخورده است و سربسته است، مهر و در بند آن از مشک است. مسابقه دهندگان باید (برای بدست آوردن این چنین شراب، سایر نعمت‌های دیگر بهشت) با همدیگر مسابقه بدهند و بر یکدیگر پیشی بگیرند».

10- یکی از احسانات و فضل خداوند بر بندگان این است که در بهشت حوران بهشتی را به ازدواج آنان در می‌آورد و خدای کریم در سوره دخان آیه 54 می‌فرماید: ﴿كَذَلِكَ وَزَوَّجْنَهُمْ نَحُورٍ عِينٍ﴾ «ما زنان بهشتی سیاه چشم با چشمان درشت را به همسری آنان در می‌آوریم».

11- یکی از بزرگ‌ترین احسانات و فضل لایتناهی خداوند سبحان در حق بهشتیان دیدن خداوند سبحان است که در سوره فجر آیه 22 می‌فرماید:

﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ «و پروردگارت بیاید و فرشتگان صف صف حاضر آیند». هم‌چنین در سوره القیامه آیه 22 و 23 می‌فرماید:

﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿٢٣﴾﴾ «در آن روز چهره‌هایی شاداب و شاداند و به پروردگار خود می‌نگرند». در تفسیر الممتخب آمده است: چگونگی آمدن خدا بر ما مجهول است و به گونه‌ای است که تنها خدا خود می‌داند و بس و دانشمند نیک‌نام استاد دکتر خرم دل (حفظه‌الله) در تفسیر نور می‌فرماید: یا این‌که مراد تجلی ذات اقدس و ظهور نشانه‌های قدرت و عظمت او است به گونه‌ای که جای انکار شناخت خدا باقی نمی‌ماند گویی همگان ذات بی‌مثال کبریائی او را می‌بینند.

قتاده/ می‌فرماید: بندگان به سوی پروردگارشان نگاه می‌کنند ولی نگاه آنان خداوند را احاطه نمی‌کند و ابوهریره رضی الله عنه روایت می‌کند تعدادی از اصحاب پیامبر از ایشان سؤال کردند: آیا ما در روز قیامت پروردگاران را ملاقات می‌کنیم؟ حضرت پیامبر > در جواب فرمودند: آیا شما برای دیدن ماه شب چهاردهم به سبب شلوغی اذیت می‌شوید و صف می‌بندید اصحاب عرض کردند خیر. حضرت > فرمودند: آیا برای دیدن خورشید زمانی که آسمان صاف و بی ابر باشد اذیت می‌شوید و صف می‌بندید عرض کردند خیر. حضرت > فرمودند: خدا را نیز این‌گونه می‌بینید.

12- اگر یک زن از زنان بهشتی برای اهل زمین ظاهر می شد تمام دنیا را روشن و پر از خوشبوئی می کرد و روسری و چادر آن از تمام دنیا و آن چه در وی است بهتر است. (حدیث شریف).

13- ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ^ط تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ^ط أُكُلُهَا دَائِمٌ وَظُلُّهَا^ج تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا^ط وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ^ط﴾
[رعد: 35].

«صفت بهشتی که به پرهیزکاران وعده داده است این است که رودخانه ها و جویبارها در زیر درختان آن جاری است میوه و نعمتش همیشگی است و سایه اش دائمی است این سرانجام کسانی است که پرهیزکارند و سرانجام کافران آتش دوزخ است».

14- حضرت رسول خدا > در بسیاری از احادیث خوراک بهشتیان را توضیح می دهد و می فرماید: بهشتیان در بهشت می خورند و می آشامند و آب دهان نمی ریزند ادرار و مدفوع نمی کنند و آب بینی ندارند، اصحاب عرض کردند پس خوراک و غذای آنان چه می شود؟ حضرت > فرمودند: با دو ترشحی شبیه مشک می شود، و به آنان «سبحان الله والحمد لله» الهام می گردد هم چنان که نفس می کشید.

ابن عباس ب می فرماید: هیچ چیزی از نعمت های بهشت در دنیا جز نام آن ها وجود ندارد و چون در دنیا کاسه ها و پیاله ها از نقره و بعضی از شیشه هستند بدین جهت خداوند برای انسان ها بیان می کند که در بهشت نیز کاسه ها و پیاله هایی است که سفیدی آن مثل نقره و جلا و درخشندگی آن مثل شیشه است. امام نووی / می فرماید: بهشتیان در بهشت می خورند و

می‌آشامند و از نعمت‌های آن لذت می‌برند به گونه‌ای که قطع نمی‌شود همان طوری که در دنیا لذت می‌بردند ولی لذت بهشت با لذت زودگذر دنیا قابل مقایسه نیست و می‌تواند فقط مشارکت در اسم داشته باشد.

15- حضرت رسول خدا > می‌فرماید: در بهشت بازاری است و بهشتیان هر جمعه به آن بازار می‌آیند و بادی از قسمت شمال می‌وزد و بر لباس‌ها و چهره‌ی آنان می‌خورد و بر خوبی و زیبایی آنان می‌افزاید و آنان به خانواده‌هایشان بر می‌گردند در حالی که بر خوبی و زیبایی خانواده‌هایشان افزوده گردیده است. و آنان نیز می‌گویند: به خدا قسم بر خوبی و زیبایی شما نیز افزوده گردیده است.

16- ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِّنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ (حجر: 47).

«و کینه‌توزی و دشمنی را از سینه‌های اهل بهشت بیرون می‌کشیم و برادرانه بر تخت‌ها رویارویی هم می‌نشینند».

17- ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ [توبه: 72].

«رضایت و خشنودی خداوند سبحان در آخرت از تمام نعمت‌های بهشت بالاتر است».

18- ﴿أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۚ وَلَآ خِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا﴾ [اسراء: 21].

«بین چگونه برخی از مردمان را بر برخی دیگر برتری داده‌ایم (اما بدان که) در آخرت درجات بزرگ‌تر و برتری‌ها سترگ‌تر است و بهشت و درجات آن در میان است».

19- ﴿هُم دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ [انعام: 127].

«برای آنان (که پندپذیر و بیدارند) دارالسلام است (که بهشت یزدان است و زدوده از آفات و بلاها بوده و غم و اندوه به ساحت آن راه ندارد».

20- ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ ۖ وَفِيهَا مَا تَشْتَهِيهِ الْأَنفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ ۖ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ [زخرف: 71].

«برای بهشتیان کاسه‌ها و جام‌های زرین به گردش انداخته می‌شود و هر چه دل بخواهد و هر چه چشم از آن لذت ببرد در بهشت وجود دارد و شما در آن جا جاودانه خواهید ماند».

نعمات بهشت بی‌انتهاست و شرح آن از توانایی بشر خارج است. انشاءالله با ایمان به خدای سبحان و اطاعت از اوامر خدا و پیغمبر > و عمل صالح و تقوی، و امید به آمرزش گسترده و فراخ خالق توانا بی‌بهره نخواهیم ماند. آمین

الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی سیدنا محمد و علی آله
و صحبه و سلم.

نماز فرمان خدا

نماز از اهم واجبات در دین مبین اسلام است و به کرات در کتاب و سنت با اقامه و به جا آوردن آن در وقت مخصوص امر شده است.

نماز دعا و نیایش بین بنده و پروردگار است که انسان نیازمندی‌های خود را از او درخواست می‌کند و بدین وسیله خاشعانه از خدا می‌خواهد که روح و روان و قلبش را مذهب و سلامت گرداند و به خدای خود نزدیک شود، زیرا روح و روان انسان با عبادات و اعمال صالحه و تقوی و پرهیزکاری و اطاعت اوامر رب العالمین به صفات نیکو و مقام تقوی می‌رسد و مشمول رحمت الهی می‌گردد و همان طوری که برای سلامتی جسم احتیاج به وعده‌های غذایی و رعایت بهداشت و پاکیزگی لازم است، قلب انسان هم نیازمند عبادات است. امام محمد غزالی/ می‌فرماید: هدف از عبادات سلامتی قلب است مانند نقشی که داروها در سلامتی بدن او دارند. امام ابن تیمیه / می‌فرماید: ایمان به خدای سبحان و عمل صالح و علم سودمند لازم و ملزوم یکدیگر هستند و پایداری و سلامتی قلب به همین سه مورد بستگی دارد که در واقع غذا و داروی قلب نیز می‌باشند.

جناب دکتر نابلسی می‌فرماید: حقیقت وجودی انسان همان قلب است که خدا را می‌شناسد و به او نزدیکی می‌جوید و با نزدیکی به پروردگار به اوج خوشبختی می‌رسد و با دوری از پروردگار به بدبختی می‌افتد. اگر انسان همه چیز را بدست آورد و قلبش را ببازد در واقع هیچ چیزی را نیافته و همه چیز را باخته است.

هر گاه تارهای ارتباطی قلب اصلاح پذیرد سرچشمه رحمت، مهربانی، عشق و محبت می‌گردد تا جایی که در بلند نظری از ملائکه مقرب پیشی می‌گیرد و هر گاه تارهایش رو به خرابی نهد قساوت و سرزنش و بدی از او می‌چکد تا این که به

اسفل السافلین سقوط می‌کند. عبادات اضافه بر این که صحت و سلامتی و آرامش و ارتقاء قلب را به همراه دارد در جهت سلامتی جسم هم بسیار مفیدند و بر هیچ عاقل و فرزانه‌ای پوشیده نیست. و شگفتی‌های بهداشتی و طبی و علمی فراوانی در متن عبادات و اوامر و نواهی خدای سبحان وجود دارد که دانشمندان و محققین در کتاب‌های متعدد به آن تصریح نموده‌اند که همه‌ی آن‌ها گواهی صادق بر رسالت حضرت خاتم انبیاء محمد مصطفی > است.

لذا برای اهمیت نماز این عمل صالح و عبادت بزرگ آیات و احادیثی را سمع و نظر می‌رسانم.

1- ﴿وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ [طه: 13-14].

«من تو را برگزیدم پس به وحی گوش کن، من خداوند هستم که معبودی جز من وجود ندارد، پس مرا بپرست و نماز را برای ذکر من به پای دار».

2- ﴿يَبْنَئِ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ ۖ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾﴾ [لقمان: 17].

«ای فرزندم! نماز را به پای دار و امر به معروف و نهی از منکر کن و بر پیشامدهایی که برایت رخ می‌دهد صبر کن که این از کارهای مطلوب است».

3- ﴿خَلْفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ ۖ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا ﴿٥٩﴾﴾ [مریم: 59].

«مردم بدی که نماز را ضایع نموده از شهوات پیروی کردند و به زودی در گمراهی فرو می‌غلطند».

4- ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ [عنکبوت: 45].

«همانا نماز شخص را از کار زشت و ناپسند باز می‌دارد».

5- ﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾﴾ [مؤمنون: 2].

«به تحقیق آنان که در نمازشان خضوع و خشوع دارند رستگارانند یعنی کسانی که با حضور دل در برابر عظمت خداوند نماز می‌خوانند».

6- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ سُحْفُظُونَ ﴿١﴾ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّةٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٢﴾﴾ [معارج: 34-35].

«آنان که بر نمازشان مواظبت دارند ایشان در باغ‌های بهشت گرامی هستند».

7- ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١﴾ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ ﴿٢﴾ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنْ الْمُصَلِّينَ ﴿٣﴾﴾ [مدثر: 41-43].

«از گناهکاران (می‌پرسند) چه چیزی شما را در دوزخ جای داد، (در جواب) گویند: ما از نماز خوانان نبودیم».

8- ﴿أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَىٰ غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ ۖ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ ۖ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ﴿٧٩﴾﴾ [اسراء: 78-79].

«نماز را از زوال آفتاب (هنگام ظهر) تا تاریکی شب بر پا دار، و (نیز) قرآن فجر (نماز صبح) را؛ بی گمان قرآن (خواندن، در نماز) فجر (فرشتگان) حاضر آیند. و پاسی از شب را به نماز (تهجد) یعنی نماز شب برگزار کن امید می‌رود در پاداش آن خدای تعالی تو را به مقام محمود برساند».

9- ﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾ [بقره: 238].

«بر اقامه نمازها مخصوصاً نماز عصر مواظبت نمائید».

10- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ﴾ [بقره: 153].

«ای کسانی که ایمان آورده‌اید از بردباری و نماز در برابر حوادث سخت زندگی، یاری و کمک جوئید».

11- ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا ﴿١﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٣﴾﴾ [معارج: 19-22].

«آدمی کم‌طاقت و ناشکیبا آفریده شده است، هنگامی که بدی بدو رو می‌کند سخت بی‌تاب و بی‌قرار می‌گردد و زمانی که خوبی بدو رو می‌کند از حسنات و خیرات دست باز می‌دارد و دریغ می‌ورزد مگر نمازگزاران (واقعی)».

12- حضرت > می‌فرماید: نماز ستون دین است.

13- حضرت > می‌فرماید: کسی که نماز نمی‌خواند سهمی در اسلام ندارد.

14- حضرت > می‌فرماید: هر کس نماز صبح را با جماعت به جا آورد و سپس تا طلوع آفتاب به ذکر و یاد خداوند بنشیند و دو رکعت نماز بخواند پاداشی هم‌چون حج تمتع و عمره برای او مکتوب می‌شود.

15- ربیع‌ه پسر کعب رضی الله عنه می‌فرماید: شب را به نزد حضرت پیامبر > می‌گذراندم پس آب وضوء ایشان را و آن چه نیاز داشتند آوردم و ایشان خطاب به بنده فرمودند: از من بخواه و سؤال کن، گفتم: همراهیت را در بهشت می‌خواهم، حضرت فرمودند: آیا غیر از این هم می‌خواهی، گفتم: حاجت من همان

است که گفتم، حضرت فرمودند: پس با من کمک کن تا این که سجده زیاد برای خداوند انجام دهی.

16- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ [جمعه: 10].

«ای مؤمنان هر گاه اذان نماز در روز جمعه اعلام شد به سوی ذکر خدا و انجام نماز بشتابید به درستی این کار برای شما بهتر و مفیدتر است اگر بدانید». نماز جمعه یک فریضه دینی است که بر هر مرد عاقل و بالغی واجب است).

17- اولین چیزی که روز قیامت از اعمال بندگان سؤال می شود نماز است حضرت رسول اکرم > فرمودند: خداوند با وجودی که از همه عالم تر است می فرماید: به نماز بنده ام بنگرید، کامل است یا ناقص؟ اگر کامل باشد کامل نوشته می شود و اگر ناقص باشد، خداوند منان می فرماید: نگاه کنید آیا بنده ام عبادات نافله ای دارد و اگر نافله دارد این نقصان را با نافله وی کامل کنید، سپس بقیه اعمال نیز به همین صورت محاسبه می شوند.

سعدی بزرگوار/ چه خوش فرموده است:

کرم بین و لطف خداوندگار

گنه بنده کرده است و او شرمسار

الحمد لله رب العالمین وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله
وصحبه وسلم.

آشنایی با احادیثی از رحمه للعالمین

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ [احزاب: 21].

«سرمشق زیبایی در (شیوهی پندار، گفتار و رفتار) پیامبر خدا برای شما است.
برای کسانی که دارای (سه ویژگی باشند): امید به خدا داشته، جویای آخرت باشند
و خدا را بسیار یاد کنند».

- 1- مسلمان بر هر کار خیر مأجور است.
- 2- منع کن یتیم را از فساد چنان که طفلت را منع می کنی.
- 3- از می خوارگی و خوردن شراب دوری کنید به راستی شراب عامل تمام شر
و فسادها است.
- 4- کتمان عبارت است علمی را بداند و آن را از دیگران پوشیده نگه دارد در
روز قیامت او را در لگامی از آتش خواهند بست.
- 5- تقوی عبارت است از انجام دادن مجموعه بایدها و ترک نمودن مجموعه
نبایدها.

(امام ابن تیمیه)

- 6- هر کس طلب علم و دانش کند تا برای رضای خدا به خلق رساند خداوند
سبحان ثواب هفتاد پیغمبر را به او مرحمت می فرماید.
- 7- وزن می شود روز قیامت مداد علماء و خون شهیدان سپس برتری پیدا
می کند مداد علماء.

8- وای به حال امیران، وای به حال سرپرستان امور، وای به حال آنان که امانت‌دار دیگرانند در روز قیامت گروه‌هایی هستند که آرزو می‌کنند ای کاش با گیسوانشان آنان را به ثریا آویزان می‌کردند و در بین زمین و آسمان در نوسان و آویزان بودند ولی متصدی و متولی کار و شغلی نمی‌شدند. (مقصود کسانی است که جوایز رضایت و خشنودی خدای سبحان نبوده، و به ظلم و بی‌عدالتی و خیانت و کبر و دیگر موارد مشغول بوده‌اند).

9- پیامبر اکرم > در ماه مبارک رمضان در هر سال یک بار قرآن کریم را با حضرت جبرئیل علیه السلام تکرار می‌کرد. و در سال آخر حیات خود دو بار با حضرت جبرئیل علیه السلام قرائت کرد. نقل از کتاب نگرش‌هایی در قرآن کریم تألیف استاد بزرگوار امام حسن البنا /

10- زبان کسی که مردم را بیازارد فروزینه دوزخ است.

11- پرهیزگار خود را سیر نمی‌کند و همسایه و بندگان خدا گرسنه بخوابند.

12- به بهشت نخواهد رفت کسی که همسایه‌اش از شر او ایمن نباشد.

13- سعادت‌مند کسی است که از دیگران عبرت بگیرد.

14- حضرت رسول خدا > فرموده است: صد مرتبه تسبیح و صد مرتبه

الحمد لله و صد مرتبه الله اکبر گفتن و صد مرتبه لا إله إلا الله گفتن مانند آنست که چهار صد شتر یا چهار صد گاو را در راه خدا هدیه کنی.

لازم به توضیح است که ذکر و یاد خدا باید با حضور قلب و مذلّت و هم‌چنین فهم معانی باشد تا گوینده ذکر اثر آن را به صورت شیرینی در قلب و درون خود احساس کند و شرح صدر و بلند نظری پیدا کند و برکات الهی بر او جاری شود. ان شاء الله

- 15- خداوندا زندگی و عیشی جز زندگی آخرت، وجود و ارزشی ندارد، انصار و مهاجرین را بیامرز.
- 16- بهترین مردم کسی است که در حال قدرت انتقام نگیرد.
- 17- بهترین ورزش زورآزمایی با نفس است.
- 18- هر کس خدا را صد مرتبه صبح و صد مرتبه شب تسبیح کند مثل این است که صد مرتبه حج کرده باشد و کسی که صد مرتبه خدا را در صبح و شب حمد کند مثل این است که صد اسب به جهاد فی سبیل الله برده باشد یا این که در صد غزوه شرکت کرده باشد.
- 19- افضل جهاد آن است که انسان روز را شام کند و کسی را نرنجاند.
- 20- حیاء و ایمان همراهند هرگاه حیاء رفت ایمان به دنبال آن می رود.
- 21- داروی نخوت و تکبر مجالست با فقرا است.
- 22- هیچ یک از شما ایمان کامل ندارید تا آن چه را که برای خود دوست دارد برای برادر دینی خود دوست داشته باشد.
- 23- علم قلب را روشن می کند نفس را مطمئن می سازد.
- 24- ناخوانده بر سفره مردم نباید حاضر شد.
- 25- چشمی که از خوف و ترس خداوند سبحة گریسته باشد به آتش دوزخ نمی سوزد و چشمی که در راه خدا حراست و نگهبانی کرده باشد به آتش دوزخ نمی سوزد.
- 26- و در بین مردم کسانی که به شدیدترین سختی ها مبتلا می شوند پیامبران هستند و بعد از آنان بندگان صالح و کسانی که از نظر ایمان به خدا نزدیکترند.

27- خداوند بنده‌ی مؤمنش را از دنیاپرستی حفاظت می‌کند همان طوری که شما بیمار خود را از آب و خوراک باز می‌دارید.

28- صدقه دادن گناهان را پاک می‌کند هم‌چنان که آب آتش را خاموش می‌کند.

29- بزرگ‌ترین حسرت روز قیامت که یکی بنده صالح را به بهشت برند و خواجه فاسق را به دوزخ.

30- یک روز یا شبی در راه خدا جنگیدن بهتر است از تمام چیزهایی که در شرق و غرب جهان است.

31- انسان مؤمن گناه خود را هم‌چون کوهی می‌بیند که بالای سر او قرار گرفته است و هر لحظه می‌ترسد که بر وی افتد، ولی منافق گناه خود را هم‌چون مگسی می‌بیند که بر بینی وی بگذرد و او آن را بیراند.

32- حیاء و کم‌حرفی دو جزء از ایمان است و ناسزا گفتن و پرحرفی دو جزء از نفاق هستند.

33- انسان‌های متکبر در روز قیامت مانند مورچه‌های ضعیف و کوچکی هستند که در زیر پای مخلوقات لگدمال می‌شوند. سعدی بزرگوار / می‌فرماید:
تا کی این باد کبر و آتش خشم

شرم بادت که قطره آبی

34- کشتن هیچ انسان مسلمانی حلال نیست مگر به وسیله سه چیز: یکم کافر شدن بعد از ایمان، دوم زنا کردن بعد از ازدواج، سوم کشتن انسانی به ناحق.

35- بیماری باعث فرو ریختن گناهان می‌شود همان طوری که درخت خشک شده برگ‌هایش می‌ریزد.

36- هر میزبانی دوست دارد که غذای مهمانیش را بخورند و غذای مهمانی خدا این قرآن است.

37- این قرآن به حزن نازل شده است (منظور از حزن اظهار خشوع و فروتنی است در مقابل فرستنده‌ی آن) و فرمودند: وقتی قرآن را می‌خوانید گریان شوید و اگر گریان نمی‌شوید سعی کنید این حالت در شما پیدا شود و قرآن را با آهنگ بخوانید و کسی که مراعات آهنگ و وزن قرآن را نکند از ما نیست.

شیخ محمد غزالی مصری / می‌فرماید: تعبد به تلاوت قرآن کریم هدف از آن تنها بازگو کردن الفاظ مقدس آن نیست، بلکه مقصود آن است که روح با وحی مقدس پیوند برقرار کند تا جان تازه بیابد. و با این مناجات پاک و پاکیزه گردد.

38- غیبت کردن از عمل زنا بدتر است.

39- دعا مخ و مغز عبادت است.

40- انسان مؤمن دچار هرگونه اندوه و خستگی شود حتی خاری که در جسمش فرو رود باعث کفاره گناهانش می‌گردد.

41- به درستی خداوند نرم‌خوئی و مهربانی را در هر کاری دوست دارد.

42- حضرت > هرگاه از دفن میت فارغ می‌شدند کنار قبر می‌ایستادند و می‌فرمودند: برای برادران طلب آمرزش کنید و از خداوند سبحان استواری و ثابت قدمی‌اش را مسئلت نمایید چون اکنون از وی سؤال می‌شود.

43- بهترین آن دو نفر کسی است که زودتر سلام کند.

44- حضرت رسول اکرم > وقتی که معاذبن جبل را به یمن فرستاد به او فرمود:
از ارتکاب به ظلم برحذر باش به خاطر این که مانعی برای پذیرش دعای
مظلوم وجود ندارد.

45- اطاعت نمودن از شهوات و آرزوهای نفسانی درد است و نافرمانی از آن
داروی آن است.

46- دین عبارت است از نصیحت و خیرخواهی برای مردم.

47- حضرت رسول خدا > به مادر مسلمانان حضرت عائشه ل می فرماید: ای
عائشه، از گناهان کوچک پرهیز کن چون در بارگاه الهی از آنها سؤال
می شود.

48- تحقیقاً راستگویی آرامش دل است و دروغ مایه ناراحتی است.

49- آن چه که تو را به شک اندازد رها کن و آن چه که تو را به شک نمی اندازد
بگیر.

50- کسی که امین نیست ایمان ندارد.

51- منافق و دورو که زبان او غیر قلب اوست نزد خدای سبحان آبرویی ندارد.

52- خداوند بر بنده ای رحم کرد که حرف نیکو زد و سود برد یا خاموش ماند
و سلامت گردید.

53- عمل بندگان از روی قصد نیت آنان حساب شود و برای هر کس همان
می ماند و پاداش همان است که نیت کرد.

این حدیث شریف به ما می آموزد که هر عمل خیری را که انجام می دهیم
خالصاً باید برای رضای خدا باشد نه ریا و جلب ستایش و کسب نفوذ در میان
مردم.

54- پروردگارا، من به تو پناه می‌برم از این‌که کسی را گمراه کنم یا گمراه شوم یا خوار کنم یا خوار شوم یا ظلم کنم یا مورد ظلم واقع شوم یا نادانی کنم یا به من نادانی کنند.

55- عفو زکات قدرت است.

56- بدترین مردمان کسانی هستند که دین خود را به دینار می‌فروشند.

57- در دنیا چنان باش که گویی این‌که غریب یا رهگذری هستی.

58- شما را به دو چیز که شفادهنده هستند توصیه می‌کنم یکی غسل دیگری قرآن.

59- نماز نور چشم من و مایه آرامش من است.

60- هر کس از خوردن مال حرام پرورش یابد آتش دوزخ سزای اوست.

61- روح انسان صالح به هنگام مرگ به آسمان صعود می‌کند و فرشتگان بر آن نماز می‌خوانند و درهای آسمان برای وی گشوده می‌شود و از آسمانی به آسمان دیگر صعود می‌کند.

62- بدترین شما نزد خدا کسی است که زیاد بخورد و بنوشد و بخوابد.

63- برای نصیحت انسان یاد مرگ کافی است.

64- خداوند پاک است و پاکی را دوست دارد و نظیف است و نظافت را دوست دارد. و زیبا است و زیبایی را دوست دارد.

65- مسواک زدن تمیزکننده‌ی دهان و خشنودکننده پروردگار است.

66- حسد حسنات را از بین می‌برد همان‌طوری که آتش هیزم را از بین می‌برد.

67- فرشتگان از نور آفریده شده‌اند و جن از نوعی آتش خلق شده است.

- 68- ای مردم به درستی که پروردگار شما یکی است و پدر شما یکی است همه از آدم هستید و آدم از خاک است گرامی‌ترین شما در نزد پروردگار آن است که پرهیزگارتر و خدا ترس‌تر باشد.
- 69- هر مؤمن متقی، اولیا و دوست خدا است.
- 70- هرگاه شرم و حیا نداشتی هرچه می‌خواهی بکن.
- 71- کسی که عیب مسلمانی را بپوشاند خدای تعالی به روز قیامت عیب او را خواهد پوشید.
- 72- هر یک از شما مسئول است و نسبت به زیردستان مورد سؤال قرار می‌گیرد.
- 73- دو خصلت در انسان مؤمن جمع نمی‌شود یکی خسیسی و تنگ چشمی و دیگری بد اخلاقی.
- 74- زیان‌کارترین مردم کسی است که برای رضای خلق از رضای خالق می‌گذرد.
- 75- حلم در مقابل درشتی عبادت است.
- 76- کسی که برای برادر خود چاه بکند خود در قعر آن خواهد بود.
- 77- بعضی از اهل دوزخ زنانی هستند که به ظاهر لباس پوشیده‌اند ولی در حقیقت عریانند و منحرف و منحرف‌کننده می‌باشند این زنان داخل بهشت نمی‌شوند و حتی بوی بهشت را هم احساس نخواهند کرد.
- 78- کسی که به خدا و روز قیامت ایمان دارد نباید با زنی که با او محرم نیست خلوت نماید در چنین حالی شیطان سومین نفر آنان خواهد بود.
- 79- نگاه به نامحرم تیری زهرآلود از تیرهای شیطان است هر کس از ترس من از آن دوری کنی ایمانی به او می‌بخشم که شیرینش را در دل بجشد.
(حدیث قدسی).

80- ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ﴾ [نور: 30].

«ای پیامبر! به ایمان‌داران بگو: چشمشان را کنترل کنند و شرم‌گاه‌های خود را نیز نگه دارند این برای آن‌ها بس بهتر و پاک‌تر است».

81- ﴿إِنْ أَتَقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ [احزاب: 32].

«اگر می‌خواهید اهل پرهیزکاری و تقوی باشید صدا را نرم و نازک نکنید که بیمار دلان چشم طمع به شما بدوزند».

82- ﴿إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ [ابراهیم: 39].

«بی‌گمان پروردگار من دعا و نیایش همگان را می‌شنود».

83- ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ [غافر: 60].

«مرا بخوانید، من دعای شما را قبول می‌کنم».

84- ﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَبِيْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ [کهف: 10].

«پروردگارا! ما را از رحمت خود بهره‌مند و راه نجاتی برایمان فراهم فرما».

85- ﴿رَبَّنَا فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾

[آل عمران: 193].

«پروردگارا پس گناهان ما را ببخش و کارهای بد ما را بپوشان و ما را با نیکان بمیران».

86- ﴿رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ

الْمِيعَادَ﴾ [آل عمران: 194].

«پروردگارا! آن چه به وسیله پیامبرانت وعده فرموده‌ای به ما مرحمت فرما و ما را در روز قیامت رسوا مگردان قطعاً تو خلف وعده نخواهی کرد».

87- ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةً

رَبِّهِ﴾ [زمر: 9].

«(آیا شخص مشرکی بهتر است) یا کسی که در اوقات شب سجده‌کنان و ایستاده به طاعت و عبادت خدا مشغول می‌شود و خویشتن را از عذاب آخرت به دور می‌دارد و رحمت پروردگار خود را خواستار می‌گردد».

88- خدایا مرا به ذکر خود یاری بفرما هم‌چنین نسبت به شکرگزاری و نسبت به حسن عبادت.

89- خدایا تویی که صورت مرا زیبا آفریدی پس اخلاق مرا زیباتر بگردان.

90- پروردگارا من به تو پناه می‌برم از عملی که مورد قبول تو قرار نگیرد.

91- پروردگارا من به تو پناه می‌برم از دعا و نیایشی که تو آن را نپذیری.

92- پروردگارا من به تو پناه می‌برم از علم و دانشی که سودی در آن نباشد.

93- پروردگارا، من به تو پناه می‌برم از نفسی که سیر نشود.

94- پروردگارا، بدن مرا سالم نگاهدار، پروردگارا گوشم و چشمم را در حال سلامت نگاهدار.

95- دعا، اسلحه مؤمن و ستون دین و نور آسمان‌ها و زمین است.

96- تسبیح می‌کنم خدای سبحان را و او را حمد می‌کنم به عدد خلایقش برای

رضای او و به سنگینی عرشش و رسایی کلمات و فرامینش.

دکتر محمد راتب نابلسی در کتاب شگفتی‌های خداوند در بدن انسان می‌فرماید:

عبادات به طور کلی و با اقسام و اشکال گوناگون آن به این منظور است که قلب از بیماری‌ها و ناپاکی‌ها رهایی یافته و پاک شود و به درجات کمالی که خداوند سبحان برایش در نظر گرفته آراسته گردد تا به سوی پروردگار پر بگشاید و در نزدیکی و رضوان او بهره‌مند و خوشبخت گردد.

هم‌چنین امام ابن قیم / می‌فرماید: برای قلب چیزی دوست داشتنی‌تر از آفریدگار متعال نیست.

97- حضرت رسول خدا > در لحظات آخر حیات مبارکش می‌فرماید: شما را

به تقوی و اطاعت خداوند سفارش می‌کنم خدا را فراموش نکنید بدانید که خداوند دائمی و ابدی است شما را به او می‌سپارم. خودتان را بر بندگان خدا در مملکت و سرزمین خدا بالاتر نگیرید و تکبر نکنید همانا خداوند به من و شما چنین می‌فرماید: ﴿تِلْكَ أَلْدَارُ الْأَخْرَةِٰ جَعَلَهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ

عُلُوءًا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا ۚ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾ [قصص: 83]. «ما آن

سرای آخرت را بهره‌ی کسانی می‌گردانیم که در زمین خواهان تکبر و استکبار نیستند و فساد و تباهی نمی‌جویند و عاقبت از آن پرهیزکاران است». سپس پیامبر > اصحاب را به چگونگی دفنش و ترک داد و فریاد سفارش فرمود.

در خاتمه بی‌نهایت خدای سبحان را شکر می‌گوییم که به بنده توفیق عنایت کرد که توانستم این رساله که پنجمین نوشته حقیر است از خرمن بزرگ دانشمندان گردآوری و تألیف نمایم، لذا بعد از اتمام کتاب سجده شکر را به جای آوردم، و نیتم جز رضایت و خشنودی خدا و پیغمبر ع و این‌که عمل صالحی را انجام داده باشم و هم‌چنین بدین وسیله برادران و خواهران دینی و هم‌نوعان خود را با برخی از آیات و احادیث آشنا نموده باشم، چیز دیگری نیست.

از آفریدگار توانا مسئلت دارم به همه ما توفیق عطا فرماید که عمر گرانمایه را ضایع نکنیم و با تفکر در قرآن کریم و شگفتی‌های آفرینش و طاعات و عبادات خشنودی خدای سبحان را بدست آوریم.

خدای سبحان در قرآن کریم سوره ملک آیه 2 می‌فرماید: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾.

«خداوند همان کسی است که مرگ و زندگی را آفریده تا شما را بیازماید که کدام‌یک بهتر عمل می‌کنید».

و پیامبر > در شرح این آیه فرموده است: تا شما را بیازماید که کدام‌یک نیکو خردتر است و از حرام‌ها بهتر پرهیز می‌کند و در طاعت و فرمان‌برداری از خداوند سریع‌تر از دیگران است.

الحمد لله رب العالمین وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله

وصحبه وسلم.

روز جمعه 85/8/12 شهر سنندج - خسرو روشن

مصادر کتاب

1. تفسیر نور تألیف استاد مصطفی خرم‌دل
2. قلب‌های بیمار و مداوای آن‌ها تألیف امام ابن تیمیه
3. نگرش‌هایی در قرآن کریم تألیف امام حسن البناء
4. مآثورات تألیف امام حسن البناء
5. عقیده المسلم تألیف استاد محمد غزالی مصری
6. عبادت در اسلام تألیف استاد یوسف قرضاوی
7. نقش قرآن در هدایت انسان تألیف استاد محمد فرید وجدی
8. سنت‌های الهی تألیف استاد عبدالکریم زیدان
9. روح‌الدین‌الإسلامی تألیف استاد عفیف عبدالفتاح طباره
10. با پیغمبران در قرآن تألیف استاد عفیف عبدالفتاح طباره
11. اتفاقات پس از مرگ تألیف استاد عبداللطیف‌احمد عاشورا
12. نماز و روزه استاد محمد شیخ‌الإسلام
13. مولود نامه محمدی استاد محمد مردوخ
14. زندگانی امام شافعی استاد عبدالله احمدیان
15. حلال و حرام استاد یوسف قرضاوی
16. شگفتی‌های خداوند در بدن انسان دکتر محمد راتب نابلسی
17. کلیات سعدی